









# סופהכוע

י"ט בתשרי, תשמ"ט 30.9.1988

© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"  
This Magazine is a Supplement to  
Maariv International Edition



המבן הישראלי למוקדים צבאיים: חלמירי ויכין חוששים מהאינטימאדה. עמוד 6

רוי בבר, חלק  
מחופזה. זמרת  
שם כוחות את  
שוריה.  
עמוד 34



בס מאוסון,  
יחידה  
מניירוק.  
מלכת יומי  
לשעבר,  
פוליטיקאית.  
סוסור של  
מילת.  
עמוד 24

תקשיב טוב.  
זה צעיר.  
וחייה מואשר.  
השדיר שוח  
של משרד  
ורחות.  
עמוד 14

צינור צינור  
ואותות  
שונות. שחי  
אודות  
באשודיק.  
עמוד 10



- 6 הם מפחדים מהאינטימאדה  
עמוד לבב
- 10 אהבת קצין ה-ס.ס. ליהודיה  
יצחק כדורין
- 14 מתכון לאשר בנוסח משרד הרתות  
מיכל קמרא ואבי מורגנשטרן
- 17 אליפלט, קוים לדמותו  
ידענות גפן
- 24 הכל בגלל האהבה  
שרות "משייב"
- 28 שטח פרטי: ח"כ יאיר צבן  
נורית כרצק
- 30 הלו, זה סלחויזה  
אילנה באום
- 34 קוראים לה רוני  
של מרי
- 37 טיול: חדרים פרטיים בגליל  
נילי פרידלנדר
- 38 מטרופוליס  
יהודית תנך
- 41 שיפודים  
מאיר עזיאל
- 43 חיים ואהבים  
תמר אביד
- 44 אסטרולוגיה  
רות אלי
- 46 מעריב לילדים

בשעה רוני, זמרת. היא כותבת, תבעל חפיק, החברים  
ניגון, תקליט חבבורה בדרך (כתבה בעמוד 34.  
צילום: שמואל וחמני).

עורך: עמי דוד-און  
סגנית עורך: דניאלה בוקשטיין  
סגנית עורך: אורית הוראל  
עורך גרפי: יורם נאמן  
מעצבות: אורלי אנשל, נטע גרינשפן  
מודעות: אורי דק

סופהכוע

# מנהטן תווית בינלאומית



חברת מנהטן מציעה לך מגוון רחב של  
מוצרי אופנה לגברים.  
בוסף לחולצות הקלאסיות,  
המפורסמות בטיבן, תמצא עתה גם  
חולצות ספורטיביות, מכנסים,  
סודרים ו'קטים; כולם באיכות הידועה  
של מנהטן.

מנהטן - להשיג ברשתות: מולדת, גולף,  
משביר לצרכן, כלבו שלום ובחנות  
המובחרות.

Manhattan

NEW YORK LONDON PARIS

סופהכוע



# הם מפחדים מהאינתיפאדה

מאת עמוס לבב



אלה מול אלה. תלמידי בית הספר הריאלי בדימונה (מימין) ותלמידים מעמדה. מימין: שמאל: עקיר פיקס, תומר גולדשטיין, שרון שחר, רו ספקטור, דני חלמיש, מרב קליין, חגית ארליך, יונתן בוגה. (צילמה דווחן הורוביץ וספי אלון)



**"פצצת השטחים" לא פסחה גם על בני הנוער. המכון הישראלי למחקרים צבאיים שוחזר עם תלמידיהם מצאוא: נוצר ועם כלפי הערבים; העמדות הקצנו, בעיקר ימינה; גבר החשש מפני מההתקוממות. 74 אחוז בבתי הספר המקצועיים והדתיים הצהירו: "אנחנו שונאים ערבים". מורים בחיפה מלחמת אורחים; יש הכרה בצורך למצוא פתרון מהיר לסכסוך. המצב שונה אצל**

במלחמה. וזוהי מלחמה, סוג שטרם הכרנו, ונצטרך להתרגל אליה. לרעיו האינטימאדה פרצה משום שלא דאגו לספק את השטחים בזמן. טיילתי לא מומן ליד ג'נין, דיברו עם אנשים.

הזן מעמיר ותומר, שהשקפותיהם נוגדות, האחרים לא ביקרו בשנים האחרונות בשטחים. הם אמרים ש"יראלי" הוא בית-ספר פלוראליסטי, מובילי, אבל אינו מתן ואינו גותן תשובות.

"אני חושבת שבת-ספר איך קודם כל לתת את החומר", אמרת מפי, וולף, מחנכת כיתה י"א ומורה להיסטוריה ואורחות. "המית הנערך לציני לא תיעשה בעזרת טכנאות. תפקידם של המורים להיסטוריה הוא (המשך בקצור תפי)

אתה לא רוצה לשרת בשטחים?

"אני לא בדיק, יודע. אינני רואה עצמי יורה כדור גומי בערבים, או מכה ערבי באלה. זה נור לי. אני פועל לא הייתי מעורב באלימות."

תומר: "אני מאמין שייצא לי לעשות את זה כבא, אני כבר עושה לעצמי סימולציות בעניין הזה. קשה לי להחמיר עם התמונות שנקלות בסימולציות, אבל המסקנה שלי היא שאני כן אעשה את זה, אם ארש. שני ערבים מתנגשים אצלי: אחד - השרות בצבא, שהוא חשוב לי, והשני - הצד ההומניטרי."

אעשה את זה וארגיש מחורבן."

עמיר: "לי לא תודיע שום בעיה להאגות למקדנה, אלא אם כן תודיע בלתי ופיקה בעליל. מלחמה - כמו

חוקים. חברה נמורים. זה אני דוקא חשב על פולסופיות, מסר, עניינים ברוחו של עולם."

למשל, חוק ופיקה לחוקי."

יש לי בעיה עם הרשאות חוזר."

רו: "כן. בגן לימדו אותי שהחוק שווה לכלום. זה לא כל כך מתאים לי."

ק, פתאום."

רו: "חצי שנה של פתאום."

מלמר, ערפי שחוזר מחדש בפני החוקי."

כלי קשר לערבי. אני מרגיש שאני מתמודד נגד חוקים שאיני מסכים להם. כמו הציונות לשרת בשטחים."

עמיר פיקס, או תלמיד שמינית, היום חייל "מבצעים צבא, זה מה שאקטואלי ויזם."

תומר גולדשטיין, אחרי הבגרות קצת עבודה, אחריכ סיוול האחר כך צבא."

שרון שחר: "מדינות, קצת כתיב בחופש, צבא, רו ספקטור: "אין שום דבר שהכי חשוב לי ויקום בחופש אני רוצה לסייל באמריקה."

אפרת יריגוס: "סיוול לאנגליה."

עד כה - אינתיפאדה זקן."

על מה אותם מרביצים בימים, אלה, רבותי וצערירי."

מרכלים."

על סיו

האינתיפאדה על תלמידיהם, בעיקר בשביעות השמיניות. הלה המימצאים נוצר ועם כלפי הערבים, העמדות הקצנו בעיקר ימינה, האינטימאדה עוררה לתלמידים להבין משהיה, תגבירה את העניין בערביי ישראל, עוררה מבוכה, תגבירה את החשש מפני מלחמת אורחים ואת תחושת הרושית בצורך למצוא פתרון מהיר לסכסוך."

באחרונה יצאנו לפגוש תלמידים מבתי הספר הריאלי בחיפה ובבית הספר בעמדה, התגלות ליד רגאללה: שאלנו שאלות כמעט זהות, לא מדיעות, ניסנו לתת תשובות תואמות, אבל עם אותה מסקנה: האינתיפאדה עשתה משום לבני הנוער בארץ, מה שוב להם בימים אלה

**ה**אינתיפאדה עשתה להם משום, לבני הנוער, מה שהיה עד כה בגדר השערה נהמר היום לזדהות, עם שרטוטו של מחקר - תלחכ ביותר מסוגו - על עמדות הנוער. חוקרי המכון הישראלי למחקרים צבאיים מצאו, כי 74% מתלמידי בתי הספר המקצועיים והדתיים ר-12% מתלמידי חתיכון בקיבוצים שונאים ערבים. 70%-40% מתלמידים, בכל המיגורים, מוטרדים ואף נפחיים מאינתיפאדה.

"ו-היתה אלה והתפתחות הגדולות של מחקרנו, מודה ד"ר ראובן גל, מנהל המכון. אך היה מי שלא הופתע, מורי בית הספר הריאלי בחיפה, כבר לפני ארבעה חודשים הם בדיקו כיחמתם את השטת



היום, הריהוט הדינאמי מדבר  
נוס - רהיטי צרעה.

היום, הריהוט הדינאמי מדבר  
נוס - רהיטי צרעה.

ריהוט שיועד לצמוח איתך.

ריהוט צריר וריחוט שיועד לצמוח, וריחוט שמבין עסקים ויודע להתאים את עצמו בקלות לזרימים הדינאמיים של כל עסק, ממוקד, מוסד או משור.

לא הוכל להשאיר אדושי

היום - לא הוכל להשאיר אדושי מול חקו האיטלקי החדש -

דום - רהיטי צרעה - כל האפשרויות בחישוב ידך

מכירת אדם הן התשובה השלמה למשורר המודרני. שילוב מובנה של עיצוב חדיש, חדשות אנוש מתקדמות, מנקציות ופונקציות חכמות ומשורר מעולה; כל אלה נתונים בידך מערכת מנושה ומודולרית המעניקה אפשרויות רבות למיחית, להוספה ולשינוי, בחתום למרכיבים הדינאמיים של העסק.

דום - במחירים ללא תקדים! בוא למנוע ולרכוש:

רהיטי צרעה - אולם תנוגות חולון רח' הנחם 10, טל. 307806, 03-5591660

רהיטי צרעה - אולם תנוגות חולון רח' הנחם 10, טל. 307806, 02-724881, באר שבעי פאר שיווקי, קק"ל 29, 057-73584

רהיטי צרעה - אולם תנוגות חולון רח' הנחם 10, טל. 307806, 02-724881, באר שבעי פאר שיווקי, קק"ל 29, 057-73584

כמו לבנון, כמו לבנון, כמו לבנון. זה לא ציוני. המורים יתר מי חופשיים בהכנת רעיונותיהם.

אפרת וייגרנס, "אני מרגישה לא טוב", היא מורה "גדלה" על מיתוסים, פתאום, אחרת, המביעה נחמה לצד השני, לדעת, אם היה הסדר על שתי מיתוסים, זה היה נפמן השפייס. הבחירות הקרובות הן הכי גדולות. אבל אני די פסימית. אני חשה בחוסר אונים.

שוב משתרר שקט בחדר, ורו שוכר אותו לבנות. "אני לא מרוכזת", הוא אומר כמעט בפליאה. "אני אומר לזה, אבל אני לא, אולי זו הרוחקה".

עמיר חושב שכל הסיפור עוצב. הוא מכניס שיער הנהגה והנחיות, אנו צועדים לקראת עצמאות וזו או אחרת של המלשתינים. זה מצער אותו. הוא חושב שזה יהיה צער ראשון להשפורת היהודים. אפת מסיחה לעומתו: "הריצת שלך אינה ריאליסטית ולבסוף היא תהווה גם אותי". ולתוך השקט שמשתרר זרק רז בשמך של קנאה וללא קינמור: "עם ישראל של עמיר הרבה יותר בטוח מעם ישראל שלי".

תומר מסבב: "היום, לאדם מוסרי ולשטלוגס יותר קשה להיות בארץ. הירידה תופס תאוצה והאינטימארה רק חודרה את המצב. כמו בוכיות מגדלת, אני רואה את המצב בדרך ובגדול. זה מפתיע".

אפרת וייגרנס:  
"אני מרגישה לא טוב, פתאום, אחרת נחמה לצד השני".



להיסטוריה הוא עצום, היא שבה וטוענת, אבל רן מתגרה בעמיר: "תראו, תראו את פינק, תראו מה האינטימארה עשתה לו. הוא נכנס למין מיגננה קיסרית כור".

שרון אומרת שהאינטימארה עשתה לה דברים אחרים. "המערכות שלי גדלות, האינטימארה, הצורך להגיד משהו. הרי אי אפשר להמשיך כך. צריך למצוא פתרון, ואני כל כך מבולבלת".

רן: "אזכורו של, למרבה הצער, אינה פוליטית. אני לא יושב על הסקאלה הזו - להחזיר או לא להחזיר שטחים. התורה שלי מתבטאת בכך, שמה שקורה בשטחים זו אכזריות, אצלי יש תחושה שהתנועה האמונה שקם ישראל שונה מעמים אחרים מבחינה מוסרית".

הוא יותר גרוע מהמדע? לא, הוא בריוק כחומר. זה מפתיע לך? לא, משום שהברתי בכך מזמן. וזהו הגורמלואציה של העם שלנו. המבטא המעצבים והמבנים. זה גורמלואציה רח' אני לא מרצה ממה שקורה, אבל זה קרה וקרה גם אצל עמים אחרים".

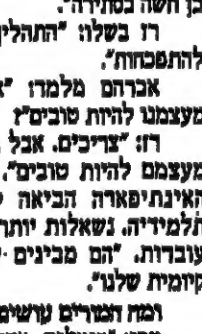
שקט רגעי משתרר בחדר, ואז זורקת מקי: "אני כן חשה בסתירה".

רן בשלו: "התהליך הוא רע, אבל הוא הביא לחתפכות".

אברהם מלמד: "אנחנו לא צריכים לצפות מעצמנו להיות טובים".

רן: "צריכים. אבל גם האנגלים צריכים לצפות מעצמם להיות טובים". מקי אומרת שאין ספק כי האינטימארה הביאה למודעות רבה יותר אצל תלמידיה. בשאלות יותר שאלות, רוצים לדעת יותר עובדות. "זה מבינים שהנושא הערבי הוא בעיה קיומית שלנו".

רן ספקטור:  
"אני רואה עצמי יורה כדורי גומי בערבים, או מכה באלה".



אם המורים נשים בנינוק עשר דקות. יש גם שעה מתוך מרביתם הריבה על האינטימארה ותלמידים רוצים בכך מאוד. אברהם מלמד מסכים עם מקי וחלק המצב מוכיח לו את תקופת מלחמת לבנון. גם אז סערו הרוחות. "מרת הערנות עולה ויורדת בהתאם לאירועים, היא מנתה. 'כשנחל יצא מלבנון, היתה תקופה די שקטה. עכשיו האווירה רחוקה, לדעתי אפילו יותר מאשר בימי לבנון. כל נשכה שנה העתיר האיש של השמיניסטים בדרך בכך".

עמיר פינק:  
"מנסים להחזיר לנו שאנחנו כמו לבנון, זה לא ציוני".



(המשך מהעמוד הקודם)

עצום, מפני שדרך העובדות יוכל הנוער לגבש את עמדותיו. צריך להקדיש לתולדות הציונות הרבה זמן ומחשבה, היא מרגישה ומעלה טענות קשות נגד משרד התינוק, "שלא מיינס לנושא הזה חשיבות מספקת". "מתמטיקה מקבלת חמש נקודות לבגרות, ביולוגיה חמש, תולדות הציונות - רק אחת. וכמות השעות היא בהתאם. נותר לנו מעט זמן לדיון ולחיכוך".

יא חושבת שבית הספר צריך לאפשר לתלמידים להתבטא, להגיל אותם לכך שזכותו של כל אחד לחשוב ולהגיש כפי שהוא מוצא לנכון, והעיקר: "האמת אינה נחלתו הבלעדית של כל צד".

המורים בבית הספר הישראלי חשים חופשיים להוסיף להביע את עמדותיהם העוליסיות. "יותר מדי חופשיים", אומר התלמיד עמיר פינק מוסף באותה נשימה: "עד כדי עריצות". את אברהם מלמד, מחנך כיתה י"ב ומורה להיסטוריה ואזרחות, מרע המדינה ופילוסופיה, הוועדה האחרונה של תלמידיו אפילו לא מקפידה. "המורים להיסטוריה הם מה שנקרא במכאות כסולות שמאלנים", הוא אומר בשקט.

רן ספקטור:  
"אני רואה עצמי יורה כדורי גומי בערבים, או מכה באלה".



אברהם מלמד: "אנחנו מלמדים את חקפת בית שני. איננו חוכי שתלמידים עשו אי פעם אקטואליזציה כזו של התקפה וחזיק, כמו בימים אלה".

עליהם "לפני חמש שנים, כאשר עשיית השואה אמר עלי שאני מצפן".

מקי: "אני בער השמעת דעות, ובגלוי, אך לא צריכים להשוות את השיעור לבמה פוליטית. למשל, החלטנו לא לערוך בבית ספרנו בחירת נסיונות. אקט ההצבעה אינו תורם. הורייכו והידין תורמים הרבה יותר".

הורייכוכים בביתנו מביעים לסוגים גבוהים. עליהם אומרת שהיא חוששת מנער בן 18 שרעיוני מנוכחות היא חושבת שחפסירו של המורה לשאלו, אפילו לבלבל. "יותר לבלבל בגיל הזה", היא אומרת. "בית הספר צריך לשאול שאלות".

הורייכוכ מלחמה. עמיר אומר שציונות היא ההכרח של העם היהודי צריך להבטא בארץ ישראל, חשיבות כולה לעם היהודי. המורה עליהם מתריס: "בגדו! אם אני חושבת שצריך להחזיר שטחים אינני ציונית".

מקי טוענת לעומתם, כי הנוער לא יהפוך לציוני בעזרה בסיסמאות. "כאן תפקידם של המורים

עליהם ליידינו אומרת שששמה לב שיותר תלמידים שונים חשבו לעתודה והאקטואליזציה. ואברהם מלמד מבחין בין תלמידים שהיו להם דעות מנוכחות כאשר האינטימארה פרצה לבין אלה שהתלבטו כבר אז. "הראשונים הרצו וגיבשו את עמדותיהם", הוא קובע. "האחרים נעשו יותר מבולבלים, זה ביטוי של מוסר. זה שאלים - עם מי אפשר לברר מה אפשר לעשות מזה העתיר".

עליהם "נוצר גם תהליך של חזית פרוט קידשות. פנק, אם נעשה בבית גמון לחשוב בינינו לבין דתם אנשים, רצו לשרוף אותם. היום אנו יכול להיות גם ציוני סד וגם לזון במרצף ולא ישר שלנו".

עמיר: "מנסים להחזיר לנו אנחנו כמו לבנון, (המשך בעמוד 8)



# אושוויץ. אהבת קצין וס.ס. לנערה היהודיה

הלנה ציטרון, יפהפיה בת 16, עברה באושוויץ "עבדות מוות" והקאפו אמרה לה: "זה יומך האחרון". אך היא לא מתה. קצין היס.ס. פרינץ וונץ והתאהב בה, שלח לה פתקי אהבה ונתן לה חבילות מון שקיבל מאמו. לשיא העזתו הגיע כשחילץ את הלנה ואחותה מציפורני ר"ד מנגלה. הלנה, היום ציפורה סדור, חושפת עתה את הסיפור. ב-1945 אמר וונץ לה ולאחותה: "אני מקווה שתקדו לי". ב-1972 ישב על ספסל הנאשמים. ציפורה, שנקראה להקיד: "היו לי רגשות אליו. אבל הוא עשה פשעים נוראים. הקדתי נגדו".

מאת יצחק בן-חורין  
צילמו: שמואל רחמיני  
וגרי אברמוביץ

ציפורה (מימין), אחותה שושנה (משמאל): "כשתמסתי מה קרה לי לידוי ניסיתי לחנוק את אחותי". למטה - קטע מהמחזור על השואה שכתבה בתה של שושנה.



ע שרות שנים ניסו אמה ודודתה של מיקי לגונן עליה מפני עולם הזהות. של אושוויץ, הטבוע בהן לגנזה. חשבו שהצליחו. לא ידעו שליד מיטתה היא מצוינה את חמורת אחותה אביבה, שניספתה לפני שהיא מיקי נולדה. והנה לשתן גילו אמה שושנה ודודה ציפורה שמיקי צללה למראות האימים, גילו שמיקי מביימת מחזה העוסק בשואה, המועלה במסטינאל עכו לחיטורן אור.

מיקי מיקי: "עד לאתרונה לא יכולתי לשמוע או לקרוא על השואה. עכשיו הרבים מתחילים לצאת והצצה קראתי סיפור של שולמית הראבן 'ברמזומים' והיתה לי תחושה כי הוא נכתב ממש בשבילי. הרגשתי שאשתגע אם לא אביים אותו".

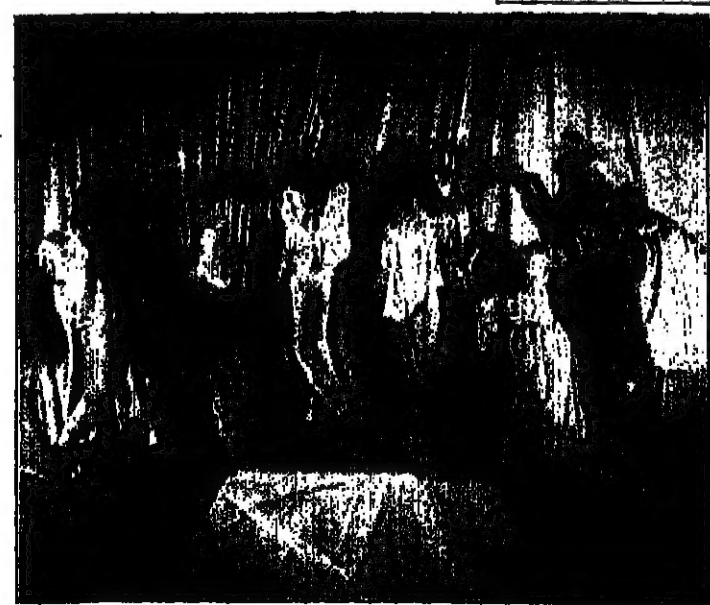
בהשראת הסיפור הזה היא כתבה וכיכמה את המחזה "עיד האור", עם קבוצת התיאטרון "אוריסתו" (יוצאי בית הספר לתנועה ואמנות "הבוסתן" מנתניה) שהועלה השבוע לראשונה במסטינאל עכו. גיבורת המחזה היא אשה יהודי בארץ ומרמינת חורה לעיד ולחלומה מתקופת השואה.

מיקי: "בכמה קטעים במחזה אני רואה ממש לנגד עיני את אמי שושנה ודודתי ציפורה. וזו חווייה קשה. אני יושבת בחורתי וכוה. קשה לקחת אנשים אחרים ולשים עליהם את המראומה הערסית שלך, את השק שלך. אני מעמיסה את הנסל על גב שחקנים צעירים שהשואה רועקת מהם".

וכרי להבין במקצת את הדרך הקשה שעברה מיקי עד שהצליחה לכתוב מחזה על השואה, ניתן את רשות הדיבור לאמה ודודתה. 46 שנים עברו מאז אותו יום נורא, בספטמבר 1942, בו יצאה נערה בת 16 (ציפורה, דודתה של מיקי) מביתה בכפר ליד בריסלובה, צ'כוסלובקיה. הוריה היו מיכאל ורבקה ציטרון. לציפורה היו שלוש אחיות ושלושה אחים. השלשונות הצעיר עברה לבנות בגיל 15 ו-23 ודרשו מהמעוניינות להתייצב לבריאות רפואית. ציפורה ציטרון, יתפיה בעלת קול של זמיר, האמינה ועלתה לרכבת. היא הגיעה הישר לשער שעליו היה כתוב "העבודה משחררת" אחת מאלף הנשים הנצילות הראשונות שהובאו למחנה ההשמדה אושוויץ.

ציפורה ואו קראו לה הלנה מספרות: "בימים הראשונים במחנה היה לנו קשה לקלוט מה בעצם מתרחש. המעבר היה בליכר קיצוני. המכות שהיו לנו, אחת, ההשמלה. גזו את שיער ראשינו ולקדו מאחז את הבגדים והתכשיטים. הבנו שהביאו אותנו לגיהנום, אבל קדנו לא ריברנו על מות. אחרי כמה ימים התחילו להוציא אותנו לעבודה בעיר אושוויץ שנמצאת בהפגזות. יצאנו בשלג ובגשם, רעבות ובלי לבוש

(המשך בעמוד הבא)



סלפסכוכו דו



# יום אחד כולם יארו ככה, אתה יכול היום בנתניה

1. צעד גדול קדימה, צעד קטן מהים  
בנתניה הוקדש חלק ניכר מהימים לפרויקט - בני המון הרבונות מוקדם של ציף השקיע לים וכלל פי בנין קומות פרייטק זה מיוחד בחכונות והוא עומד ביוזמה אחת עם פרייטקס יוקרתיים בנשן דן  
הפרייטקס נקרא בשם "יצאה וברח" שלמה המלך - מברך 3 יקרת ממרכז הקנינות ומכל העיר נחניה, חלק מהכניסו פיעור של כלים וזו

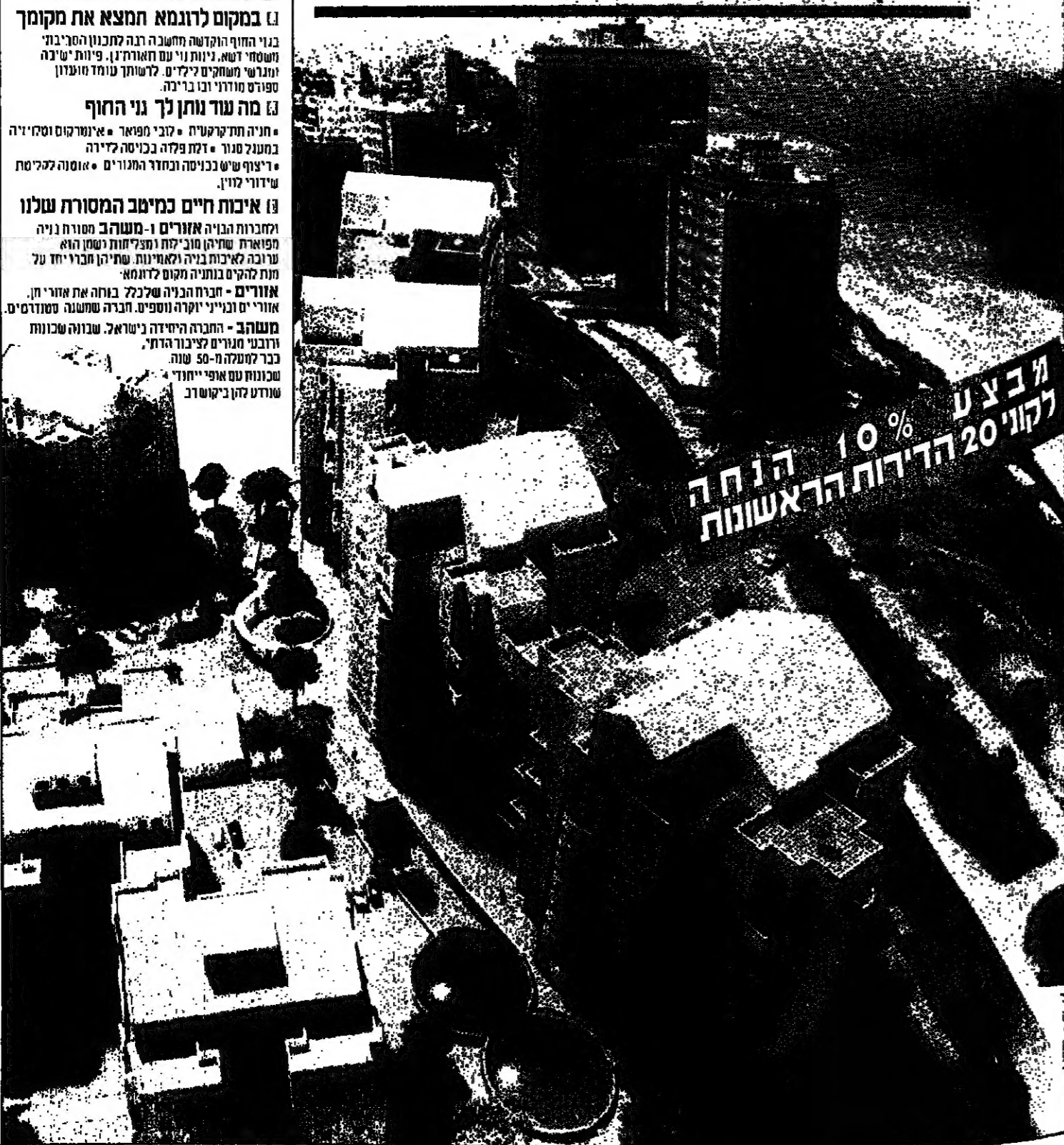
2. בנינו לך בית, לא בניין  
בני החוף תוכלו להנות מתמרים בטר גדולה, יחיד עם זאת השקט והשקט של חיים חנוך עדיד הדירות מרווחות מאוד ובינויות בסטנדרט גבוה הבניינים הוקדשו לא רק לזכר דוד כוללם והשקט מרווחות קו יחיד השקט והשקט מרווחות מכלים שבת השקט והשקט של חיים חנוך עדיד

3. מה עוד נותן לך גני החוף  
חניה חדר קטנה • סניף מפואר • אינטרנט וסלולר • במעל סניף • זמנית פזלה בבניסה לדירה • רציף שיש בבניסה ובחדר המגורים • אוסנת לכלימת שידורי לזמן

4. איכות חיים כמיטב המסורת שלנו  
לחברות הבניה אזורים • מעשה מסורת בניה מפוארת שותף מובילית ומפזלות נשמן הוא ערובה לאיכות בניה ולמאמץ נותן שותף חנוך יחיד על מנת להקים בנתניה מקום לדוגמה

5. אזורים  
אזוריים • הבניה הבניה שלכלל בונה את אזורי חן, אזוריים ובנייני יוקרה ונשפים, חברה שחשנה סטנדרטים, מעשה • החברה היחידה בישראל שבוחרת שכונות ורובני מורים לציבור הדתי, כבר למעלה מ-50 שנה שנוכח עם אופי ייחודי • שודרס חן ביאשר

## גני החוף מקום לדוגמה



**משהב**  
חברה לשיכון בניה ומתחם בעיר  
רחוב לילנבלום 27 תל אביב 61901 03-664631

משרד מכירות באתר:  
רח' עמנואל מול-פינת שלמה המלך נתניה טל': 053-331444  
פתוח בימים א'-ה' 18.00 - 09.00 יום ו' 12.00 - 09.00

**אזורים**  
הבניה הבניה של קבוצת כלל  
רח' וויאנט 5 תל אביב 61901 03-5120387/8/9



ביאד חביט את אהבתו

### מיקי נודלה כמו נסיכה

מיקי נודלה היא נסיכה אמיתית. היא נולדה ב-1943, והיא אחת הנשים היפות והנחשבות ביותר בישראל. היא נשואתו של הרב הראשי לישראל, הרב יצחק אייזיק ווייס. מיקי נודלה היא אישה חזקה, נחשבת, ובעלת אופי יוצא דופן. היא נשואתו של הרב הראשי לישראל, הרב יצחק אייזיק ווייס, והיא אחת הנשים היפות והנחשבות ביותר בישראל. היא נשואתו של הרב הראשי לישראל, הרב יצחק אייזיק ווייס, והיא אחת הנשים היפות והנחשבות ביותר בישראל.

היא נשואתו של הרב הראשי לישראל, הרב יצחק אייזיק ווייס, והיא אחת הנשים היפות והנחשבות ביותר בישראל.

היא נשואתו של הרב הראשי לישראל, הרב יצחק אייזיק ווייס, והיא אחת הנשים היפות והנחשבות ביותר בישראל.

היא נשואתו של הרב הראשי לישראל, הרב יצחק אייזיק ווייס, והיא אחת הנשים היפות והנחשבות ביותר בישראל.

היא נשואתו של הרב הראשי לישראל, הרב יצחק אייזיק ווייס, והיא אחת הנשים היפות והנחשבות ביותר בישראל.

היא נשואתו של הרב הראשי לישראל, הרב יצחק אייזיק ווייס, והיא אחת הנשים היפות והנחשבות ביותר בישראל.

היא נשואתו של הרב הראשי לישראל, הרב יצחק אייזיק ווייס, והיא אחת הנשים היפות והנחשבות ביותר בישראל.

היא נשואתו של הרב הראשי לישראל, הרב יצחק אייזיק ווייס, והיא אחת הנשים היפות והנחשבות ביותר בישראל.

היא נשואתו של הרב הראשי לישראל, הרב יצחק אייזיק ווייס, והיא אחת הנשים היפות והנחשבות ביותר בישראל.

היא נשואתו של הרב הראשי לישראל, הרב יצחק אייזיק ווייס, והיא אחת הנשים היפות והנחשבות ביותר בישראל.

מיקי (למעלה), חאם והדודת ניסן לטון עליה ממני והדודות. היא כתבה על זה מחזה - "עיר האיראן".



(המשקל מהעמוד הקודם)

הולם, לפנות הריסות בתים. 30-20 בחזרת רעבות מצוריות במשטת ברול הולמות בקירות בתים פגועים כדי למספסם. בחזרות ניסן לבדו ולכלי האסאם. התגמלו עליהן. יום יום מה כמה בנות הבנו שרצים לזרוע אותנו.

אחרי כמה חודשים נראינו כבר כמו חיות, וזניחם אלינו כאל חיות הרגשונו כמו חיות. התחילו להגיע שמועות על תאי גזים ומשרפות, שמכניסים לשם אנשים שלא יכולים לעבוד. היינו כולם, כל בוקר עשו מלקציה, אלה שלא יכלו לעבוד - נשלחו למרות. מצבי חמור, לקחתי בטיפוס. היה לי ברור שתוך יומיים יוצאו אותי משרפות, כשמצבי היה נואש סיפור לי בחזרת בקבוצה על "המטפחות הלבנות" - מאה בחזרות שערבבות בצריף מוגן ומפקדן לאנשי ולסדר את חפצי אלה שברצו בואי תגזיז, חמורת את הן מקבלות מזון ובגדים. בבוקר נגנה לי חברה בגדים של בחורה שחיה וזרלה קשה. זו היה המקום שלה.

את הסיפור הזה אני קטע לא סירתי. לקחתי את הבגדים שלה - בגד לבן, מסמכות ראש לבנה ותעליים לבנות. ניסיתי להחלי את עצמי, ותעליים לא תחמישו ונאלצתי לצאת לעבודה עם קסבקי צץ. התגנבתי לשורה של המטפחות הלבנות, וזאת שם קטע בשם ריטה, וזנה גרמניה. בדרך לצריף היה הבחור שאני גועלת קסבקי צץ וגרחה עלי "זה יומך האחרון, חשבתי לעצמי" או מה בנתיים ארויח עוד יום בלי בשם ושלל.

"הבענו לאחר הצריפים את פנינו קדם קצין בשם פרנץ וונץ, ריטה סיפרה לו עלי. הוא נעץ בי מבט ואמר "ידוע לך שזה יומך הראשון והאחרון". הייתי ארושה לחלוטין, ניסיתי ולא הלך. אחר כך הודיעה הקאפו שזוגצו יש הם תולדת וצריך להבין לו מסיבת הפתעה. היא שאלה מי יודעת לשחק, לרקוד או לשיר. כמה בנות ידעו שאני שרה יפה והפצירו בי לשיר. לשיר בחיים לא. אבל אולי זה יציל אותנו. אולי תחלי את עצמך, אמרו.

א רציתי לשיר. לפני כן גיליתי במחנה את גיס שלום גרינברג, בעלה של אחותי הנדולה גולדה הסובבנית והגנבנית לו אוכל וסוחר. זו הייתה הפעם האחרונה שראיתי אותו. הייתי בטוחה שהוא אחותי ושלושת ילדיה כבר אינם, לא. אני לא אשיר כדי לבדד קצין אמאם, כיחם ותולדת.

"אך השמועה על כשרון השירה שלי הגיעה לאחתי ריטה והיא הכניסה אותי לריטה שלמה אתה

מלכה של ארץ ישראל



# מתכון לאישנוסה משרד הדתות



הינה, הנה המדריכה שלה מביך במשך. היא בל שש לא מפסיקה לשנון בקולה הצוחני לעשרים חנוכה הנכבדים, שהם המלך המלכה בערב ותענוגה עשיר המלכים והמלכות מבישים ברכת השמחה בחשוד קלה. אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה. טוב בסדר, שמענו.

אבי: פתאום צץ גם צלם. מסעם הפרייט, כנראה, וכן פלוס כיפה. המינס המזון מאלם לו לבקש רשות, וכשי מתחבבים עם מישל מאלון לה מכשיר הווידיאו לא בחר. הצלם המשיעם ממנו ושאל את אחי מאנשי המלון "כמה שוקל המכשיר שמקריין את הווידיאו". הוא מהמלון אפילו לו ממנו כדי לענות לו. "שלא תשכחו שמישהו מהמשיעם יאסוף את המתנות", פתחה הדבילה הצלם לא מאשר שמביאים מתנות. הוא תשכח שיש רק צקים חלכים טובים, מתפתח ריאלוג בין השל למורנו החסודה מה כראי להביא לחנוכה. צק א מנה.

צלם: כראי להביא צק. בחנוכה נחגגים כק. ידע.

מדריכתנו גם מתנה זה יפה מאוד. למקשה נחגגים צק קטן וזה מגוון מאוד. עדיף כבר להביא מתנה.

צלם: כן, אבל עדיף צק מאשר שישלוק א מפת.

מדריכתנו היום כבי לא נחגגים שישלוק א מפת. מדריכתנו נוחה וזה חם. הכיתה שובו בשק 22 תלמידים תלמידות מוכנים ומזומנים לדע אך להזמנת בשמחה ודן אבן, הוויכוח בין המימולוקס לציץ נשא פתוח. הצלם, אופר תודה ונעלם. מי הוא מה הוא עשה כאן אף אחד לא יודע. אולי זה מיסטר איקס המדריכה.

מיכל: הצלם בל האנגרית המתפרעת לא מפסיק לצלם ולדבר. אף ואני מבטים את מיכל. הצלם רוצים להצטלם. הצלם קולט. עשה סיבוב, ויש המלך והמלכה, היא מהירה עד סעיף (לנוג) אין צורך לאחר יותר מציץ שעה. עוד סעיף (לכלול) כדאי מאוד לשמור על לבוש לבן וזהו. עוד סעיף בערב זה הנכם מלך המלכה. בוראי אין זה מתאים למלך המלכה שייכנסו לאולם מלכותי. מדריכתנו "אם רואים שואלם מלכותי, וייתכן להודיע לבעל המקום שניקא אותו בחנוכה שלכם. אם הוא לא רוצה תלכו לאולם אחי". זה חלק את הסעיפים האלה, אבן, קוראים לאט לאט ובקול רם שייכנסו לאש.

אבי: מכשיר הווידיאו סוף סוף מסדר. אוקיי, הודע בבקשה! מקרינים קולט. חתמנה מוסרסטה. מאד. גם השאנו איום ונורא בקשי שמעית מלה על הקרי תלכו שמתפקד במסך מוסרסטה חתמנה. הדב מבר (המשך בעמוד 16)

הינה, הנה המדריכה שלה מביך במשך. היא בל שש לא מפסיקה לשנון בקולה הצוחני לעשרים חנוכה הנכבדים, שהם המלך המלכה בערב ותענוגה עשיר המלכים והמלכות מבישים ברכת השמחה בחשוד קלה. אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה. טוב בסדר, שמענו.

אבי: פתאום צץ גם צלם. מסעם הפרייט, כנראה, וכן פלוס כיפה. המינס המזון מאלם לו לבקש רשות, וכשי מתחבבים עם מישל מאלון לה מכשיר הווידיאו לא בחר. הצלם המשיעם ממנו ושאל את אחי מאנשי המלון "כמה שוקל המכשיר שמקריין את הווידיאו". הוא מהמלון אפילו לו ממנו כדי לענות לו. "שלא תשכחו שמישהו מהמשיעם יאסוף את המתנות", פתחה הדבילה הצלם לא מאשר שמביאים מתנות. הוא תשכח שיש רק צקים חלכים טובים, מתפתח ריאלוג בין השל למורנו החסודה מה כראי להביא לחנוכה. צק א מנה.

צלם: כראי להביא צק. בחנוכה נחגגים כק. ידע.

מדריכתנו גם מתנה זה יפה מאוד. למקשה נחגגים צק קטן וזה מגוון מאוד. עדיף כבר להביא מתנה.

צלם: כן, אבל עדיף צק מאשר שישלוק א מפת.

הינה, הנה המדריכה שלה מביך במשך. היא בל שש לא מפסיקה לשנון בקולה הצוחני לעשרים חנוכה הנכבדים, שהם המלך המלכה בערב ותענוגה עשיר המלכים והמלכות מבישים ברכת השמחה בחשוד קלה. אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה. טוב בסדר, שמענו.

אבי: פתאום צץ גם צלם. מסעם הפרייט, כנראה, וכן פלוס כיפה. המינס המזון מאלם לו לבקש רשות, וכשי מתחבבים עם מישל מאלון לה מכשיר הווידיאו לא בחר. הצלם המשיעם ממנו ושאל את אחי מאנשי המלון "כמה שוקל המכשיר שמקריין את הווידיאו". הוא מהמלון אפילו לו ממנו כדי לענות לו. "שלא תשכחו שמישהו מהמשיעם יאסוף את המתנות", פתחה הדבילה הצלם לא מאשר שמביאים מתנות. הוא תשכח שיש רק צקים חלכים טובים, מתפתח ריאלוג בין השל למורנו החסודה מה כראי להביא לחנוכה. צק א מנה.

צלם: כראי להביא צק. בחנוכה נחגגים כק. ידע.

מדריכתנו גם מתנה זה יפה מאוד. למקשה נחגגים צק קטן וזה מגוון מאוד. עדיף כבר להביא מתנה.

צלם: כן, אבל עדיף צק מאשר שישלוק א מפת.

הינה, הנה המדריכה שלה מביך במשך. היא בל שש לא מפסיקה לשנון בקולה הצוחני לעשרים חנוכה הנכבדים, שהם המלך המלכה בערב ותענוגה עשיר המלכים והמלכות מבישים ברכת השמחה בחשוד קלה. אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה. טוב בסדר, שמענו.

אבי: פתאום צץ גם צלם. מסעם הפרייט, כנראה, וכן פלוס כיפה. המינס המזון מאלם לו לבקש רשות, וכשי מתחבבים עם מישל מאלון לה מכשיר הווידיאו לא בחר. הצלם המשיעם ממנו ושאל את אחי מאנשי המלון "כמה שוקל המכשיר שמקריין את הווידיאו". הוא מהמלון אפילו לו ממנו כדי לענות לו. "שלא תשכחו שמישהו מהמשיעם יאסוף את המתנות", פתחה הדבילה הצלם לא מאשר שמביאים מתנות. הוא תשכח שיש רק צקים חלכים טובים, מתפתח ריאלוג בין השל למורנו החסודה מה כראי להביא לחנוכה. צק א מנה.

צלם: כראי להביא צק. בחנוכה נחגגים כק. ידע.

מדריכתנו גם מתנה זה יפה מאוד. למקשה נחגגים צק קטן וזה מגוון מאוד. עדיף כבר להביא מתנה.

צלם: כן, אבל עדיף צק מאשר שישלוק א מפת.

הינה, הנה המדריכה שלה מביך במשך. היא בל שש לא מפסיקה לשנון בקולה הצוחני לעשרים חנוכה הנכבדים, שהם המלך המלכה בערב ותענוגה עשיר המלכים והמלכות מבישים ברכת השמחה בחשוד קלה. אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה. טוב בסדר, שמענו.

אבי: פתאום צץ גם צלם. מסעם הפרייט, כנראה, וכן פלוס כיפה. המינס המזון מאלם לו לבקש רשות, וכשי מתחבבים עם מישל מאלון לה מכשיר הווידיאו לא בחר. הצלם המשיעם ממנו ושאל את אחי מאנשי המלון "כמה שוקל המכשיר שמקריין את הווידיאו". הוא מהמלון אפילו לו ממנו כדי לענות לו. "שלא תשכחו שמישהו מהמשיעם יאסוף את המתנות", פתחה הדבילה הצלם לא מאשר שמביאים מתנות. הוא תשכח שיש רק צקים חלכים טובים, מתפתח ריאלוג בין השל למורנו החסודה מה כראי להביא לחנוכה. צק א מנה.

צלם: כראי להביא צק. בחנוכה נחגגים כק. ידע.

מדריכתנו גם מתנה זה יפה מאוד. למקשה נחגגים צק קטן וזה מגוון מאוד. עדיף כבר להביא מתנה.

צלם: כן, אבל עדיף צק מאשר שישלוק א מפת.

הינה, הנה המדריכה שלה מביך במשך. היא בל שש לא מפסיקה לשנון בקולה הצוחני לעשרים חנוכה הנכבדים, שהם המלך המלכה בערב ותענוגה עשיר המלכים והמלכות מבישים ברכת השמחה בחשוד קלה. אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה. טוב בסדר, שמענו.

אבי: פתאום צץ גם צלם. מסעם הפרייט, כנראה, וכן פלוס כיפה. המינס המזון מאלם לו לבקש רשות, וכשי מתחבבים עם מישל מאלון לה מכשיר הווידיאו לא בחר. הצלם המשיעם ממנו ושאל את אחי מאנשי המלון "כמה שוקל המכשיר שמקריין את הווידיאו". הוא מהמלון אפילו לו ממנו כדי לענות לו. "שלא תשכחו שמישהו מהמשיעם יאסוף את המתנות", פתחה הדבילה הצלם לא מאשר שמביאים מתנות. הוא תשכח שיש רק צקים חלכים טובים, מתפתח ריאלוג בין השל למורנו החסודה מה כראי להביא לחנוכה. צק א מנה.

צלם: כראי להביא צק. בחנוכה נחגגים כק. ידע.

מדריכתנו גם מתנה זה יפה מאוד. למקשה נחגגים צק קטן וזה מגוון מאוד. עדיף כבר להביא מתנה.

צלם: כן, אבל עדיף צק מאשר שישלוק א מפת.

הינה, הנה המדריכה שלה מביך במשך. היא בל שש לא מפסיקה לשנון בקולה הצוחני לעשרים חנוכה הנכבדים, שהם המלך המלכה בערב ותענוגה עשיר המלכים והמלכות מבישים ברכת השמחה בחשוד קלה. אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה, אתם המלך והמלכה. טוב בסדר, שמענו.

אבי: פתאום צץ גם צלם. מסעם הפרייט, כנראה, וכן פלוס כיפה. המינס המזון מאלם לו לבקש רשות, וכשי מתחבבים עם מישל מאלון לה מכשיר הווידיאו לא בחר. הצלם המשיעם ממנו ושאל את אחי מאנשי המלון "כמה שוקל המכשיר שמקריין את הווידיאו". הוא מהמלון אפילו לו ממנו כדי לענות לו. "שלא תשכחו שמישהו מהמשיעם יאסוף את המתנות", פתחה הדבילה הצלם לא מאשר שמביאים מתנות. הוא תשכח שיש רק צקים חלכים טובים, מתפתח ריאלוג בין השל למורנו החסודה מה כראי להביא לחנוכה. צק א מנה.

צלם: כראי להביא צק. בחנוכה נחגגים כק. ידע.

מדריכתנו גם מתנה זה יפה מאוד. למקשה נחגגים צק קטן וזה מגוון מאוד. עדיף כבר להביא מתנה.

צלם: כן, אבל עדיף צק מאשר שישלוק א מפת.



# הפיתוח האמנותי של הירוקה



פיתוח אמנותי

## נפתחה דירת יוקרה לדוגמא

עכשיו אתה יכול לראות בעיניים מה זאת אומרת דירת יוקרה עם אמנות מכלי. בשימוש אלה נפתחה דירת יוקרה לדוגמא בל הירוקה. ל הירוקה מספקת בכל חבילת ל היא שוכנת הירוקה והיחידה בארץ עם אטרק פריט המשתרע על 7.5 דונם, שישים בטאבו על שם חזריים. חזריהם בניהול מסתדרס בבית במיוחד לתן מותרות פחותות הנשקפות לאורך כל חזריהם ויחידה בבית 6, 5.5, 4.5 חדרים וכן יחידה פנטהאון ודומלקס. כל חזריהם תואבר עד חזרונות האחרון והפריטים כולם כללים במחיר. כך אלה נהנה בין חיות - מסעדות טיפוג אחר מושלמת נאלה עד חזרונות, חלונות מיוחדים עם פנציה כפולה, בידוד טרמי חיצוני ופנימי. חבל חזרונות כל כך קל כל כך - חזרונות חשמלי חלונות טאוב, חבילת למישרון חשמלי בחזרונות האמנותית, ועוד פריטים רבים שאותם יכול לבוא ולראות בדירת הירוקה לדוגמא.

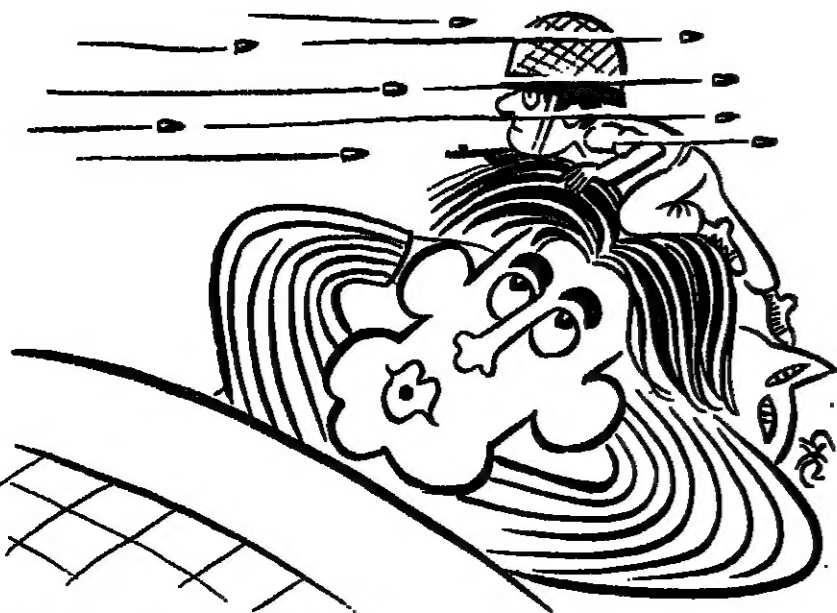


חברת הירקון בע"מ \* אהרון רובינשטיין ובניו בע"מ \* שיכון עובדים

משרד מכירת באדו:  
ל הירוקה-הבניה ל, דרך אמנון נפתח חזרונות  
טל 585 11 55-54  
בשנים 1974-1975  
ביום ו' וערבית בין 9:00-18:00  
בשבת בין 10:00-14:00 ובין 16:00-18:00  
בטאבו חג בין 16:00-18:00  
מסדור מכירת ראשי  
אחרון רובינשטיין ובניו בע"מ דרך אמנון נפתח חזרונות  
קומה ת"ט 56 55 54 53 52 51 50 49 48 47 46 45 44 43 42 41 40 39 38 37 36 35 34 33 32 31 30 29 28 27 26 25 24 23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

# יהונתן גפן

## אליפלט, קווים לדמותו



"זהו זמר משוט, גם תמורה, אין ואשיות לו וסוף ותמשך, וימרחו בלי דעת מדוע וכיצד, ובשל מה זה, ואיך."

ונה, ללא כל אזהרה מוקדמת, "אליפלט" ברזין, נבלי צחיל כל הומן, או ככולם עם נימל וגנימל עם כולם מהמקום בו אני יושב איני רואה את מחוג התחנה, רק שמע את השיר הזה שזיממם את לירתי ודמק את געדרי. אני לא ידע מה פתאום הם שמו את השיר הזה עכשיו. אחת בלילה בחור צינה ראשונה של סתיו, ורק עכשיו אתה מתחיל ממש להירגע מחמסינים וחגנים, מכה לזרף שאורי הכחידות, והמנין קצר, קצר כמו תקופת, ומתאם זה ה"אליפלט" הזה. באחת בלילה זה לגיטימי לתת שיר שקט של אלתרמן וארגוב, לירית הבוגנים, אבל אם תתחיל פה שרשרת שירי גבורה ומלחמה אני כבר ממש אתחיל לדאוג, כי זה אולי סימן לכוננות או מלחמה. הם הרי תמיד מתגלים עלינו כחגים ויהודיים העצבים שלנו. והשיר הזה כואב לי באזניים, אבל אני לא מבכה את הדיון, אלא נירק לימים אחרים, ימי אליפלט.

"זמר את שיר אליפלט תגדה בולט בקול: כאשר עוד חיה הוא רק ילד, נבו היה הוא בשיגרא גדול."

אם לנסח זאת בפרוזה בורה: כבר בתור ילד אליפלט לא היה הצלחה גדולה. הוריו לא בנו אותו לתורידין או רופא. הם ידעו שהילד אישי, דיטלקטי, ותר תשדודה, מניב משונה.

"אם מוליד מדין צעצוע, הוא נשאר כך בזהו ומחזיק, מחזיק מבלי לדעת מדוע, וכיצד, ובשל מה זה, ואיך."

אחרי לוקח ממנו משהו, ובמקום להיאבק אתך - זה מזה. ואם זה לא מספיק, הוא גם דופק חתך. הוא לא קשה עניין. הוא בסדר גמור, תודרה. אליפלט, אבי המטיואציה של מלחמות הארץ-ברידות. ואיך שאני אבנתי את השיר הזה, הוא אליפלט, האפלה הזה שמעתי את השיר לראשונה כשהייתי גער, ורציתי לזרוח חיל בדיק כזה, כמו אליפלט. היום אני לא רוצה אני לא ידע מה השתנה פה אני או אליפלט, או אלי שנינו. אולי כבר כולנו לא כמו שהיננו, והיום, אם היקשו ממני צעצוע - אתם תשמעו מעורר-הרין שלי. לא נתן יותר צעצועים. לא תודרה. עברתי טיפול ארוך כדי להיגמל, בין השאר, גם מחרדות מסירת הצעצועים שלי.

השיר, שכתוב באופן יוצא מן הכלל, כמו שאלתרמן ידע לכתוב פומונים, מגיע לשיאו כשהקטרה הקדמת מנוחקה, הוא נחבת על החבירה מל עבר, ותחמשה נגמרה, ומישור מוכרח לבאת מעשה, לרוץ בין הכחידות ולהביא תחמשה טרייה. ומו אדם וחשבים רן שם, בשיר הזהא נכון, אליפלט. והל שיה מבר צעצועים בבכנה, ותבנו עם החזרונות שלי, וכעת הוא חיל שבוה ומחזיק, ולא ערשה ותבנה.

"אחרי חגוש אליפלט באילו, הוא מוכר את המלאי לחדש, וכחן שאין אומי בקול לו, הוא חל כך ישר מול חוש."

כשאין לך אויב - אתה חזל, לא שואל שאלות, רק ערשה מה שצריך. אני איך שאני אבנתי אותו, את המבבל, את התמים הזה, את הבישגורא הזה, את אליפלט האריש הנהדר הזה, שהיה חזק, והיום לא תמצאו אותו אפילו בוככות מברלות. לא אין לנו פה אליפלטים יותר. השיר עדיין יפה, אבל השיטות אול.

"יובשבו מחוגם ומצויה, התמסרס הוא, ברע וחזיק, הוא חזיק מבלי דעת מדוע, וכיצד, ובשל מה זה, ואיך."

ראיתי כבר פצועים בחיים שלי, ואף אחר מהם לא חזיק. ואם הם חיו יבילים לרבר, הם שרם כל חיו שואלים כיצד ובשל מה זה ואיך, ואולי גם על מה נדרבים, לעזאול! אחרי מלחמת לבנון, לך תאשים חזיל אם הוא מתעניין קצת בגישה המלחמה לפני שהוא שורף קיימה במקום לחול כך ישר מול האש. חיללים היום שואלים הרבה שאלות לפני המלחמה, ובעיקר אחריה. והם כבר לא נותנים צעצועים - כמו חיים ואחבה - כל כך בקלות. חברים וחברות, לטוב או לרע, בואו נוהי ריאליים - תמה תקומת אליפלט.

"יובלילה תבוש קשרת מלה, את יד המלאך גבריאלי, וניגש למראשות אליפלט שישב במישול על חזל הוא אמר: "אליפלט אל חזל, אליפלט אל חזל חזל, במרום לנו יש ממך חזל, אף שאין לך אומי בקול."

זה אומר לכם שלא רק המריבה קיבלה אותו, גם חרת. תנועת הדימה: כי אל פי יורד המלאך גבריאלי לתת לו צל"ש שמיימי שבוה לרבר גורן לפוסטיק לאריק שרון לא המלך בחר רוקא בתמונתי הזה, האבלה הזה, הגבר עם הכינים הזה, שלא שואל שאלות, רק מקריב את עצמו למען עמי. ולא רק המלאך גבריאלי, כולנו היינו מרדנים ממנו פמם עד שמלכו ותבננו, ותחולנו לשואל כיצד, ובשיל מה ואיך. כמו כן הסברנו לכל מי שרוצה לשמע שאנחנו לא פרייזים של אף אחד, ושלא נמח למען מלים שאנחנו לא מבנים. ושטוב לשאול בער ארצנו.

לפני כך וכך שנים וכך וכך מלחמות, ברירה ואיך-ברירה, אני אבנתי את השיר הזה, ואני עדיין אובח אותו. אבל אני כבר לא אובח את אליפלט, וחשב שלפני שחולס מול האש צריך לשאול לפחות שאלה אתה חשובה למח בראי מאוד אפילו לצעוק את השאלה הזאת, כי לא תמיד הם שומעים, במלחמות.

השיר מומס, בשנים בלילה, בתוכנית לילית, עם שדים עגומים, וכשאני מסתכל על מוגג התחנות אני רואה שהוא בכלל על אייבי, הכנגד הזה. אייבי נתן, שהוא אולי האליפלט האחרון במרינה הזאת, וחזרא מה עושים לו.

לא, אין לנו יותר עניין באליפלטים. אין לנו זמן לאליפלטים. אליפלט לא גר כאן יותר. כמו כן יש להניח שאם אליפלט היה חי היום ומקבל חודאה להיבין לערדים ונערות בשכם, הוא בטח היה בזהו ומחזיק, שואל למה ואיך, ומקבל את הסעף.

"בלי מדוע ובלי כיצד, בלי חיון ובלי איך ולמה, בלי לאן ומאיזה צד, בלי מתי ובלי איך ובמה."

כי שובב בבינו וחזיל, מגניבה מאורה, מצלילה, אם ומבי לך, מה זה יקוע, איזה ילד אתה, אליפלט."

ואיזה ילדים היינו אנחנו, אחי, בתקופה האליפלטית שלנו. ולך תדע מה השתנה פה בדיוק. אולי הכל השתנה חסר השיר נשאר. רבים מאלה שהקשיבו לשיר הזה בילדותם, עשו מעשים גואשים ואמיצים בחשדארת, וקיבלו צל"ש מהממשלה. ובאופן טבעי, רבים כבר לא שומעים אותו יותר. כמה מחברי הטובים ביותר חיו אליפלטים שחולו. כעקבות השיר ישר מול האש חולנו לעולם שכולו אליפלט. ואף אחד לא חזר כדי לומר לנו שזה היה המלאך גבריאלי שלקח אותו. בחרן מתחילה רוח ממש קריה. אין מה להגיד - זה המנין הקצר שלנו, הוא כבר פה. ומה שלא פה - לא מה. ומתאם השיר הזה, איך חזק אחר מתחנה-של אייבי לזנונה זכר רוקא שלי. וזהו, כבר שניים בלילה. אתה מעביר מחר לגיל צה"ל, מוכח למיכוכ, מוכח לשירים שמזיזים יותר.



# הצעות מחץ בלוח מעריב אל תקנה לפני שתראה!



**חדש!  
הצעות מחץ -**  
הצעות מיוחדות של יצרנים  
וחברות במודעות מחץ בולטות  
לעין, שאי אפשר להתעלם מהן.  
הצעות המחץ מסודרות לפי מדורים  
בלוח מעריב "מכירה ושרותים".

**בהצעות המחץ תמצא מבצעי הנחות,  
מחירים מיוחדים, מכירות סוף עונה ושרותים  
ייחודיים בכל התחומים: מתנות, כלי נגינה,  
אביזרים לרכב והיטים, שיפוצים, מזגנים, מכשירי  
חשמל, הדברה ועוד ועוד...**

**אתה יכול לחסוך הרבה כסף וזמן!  
הצעות מחץ בלוח מעריב -**  
דבר שחייבים לראות לפני שעושים קניות.  
הצעות מחץ. שרות מעודכן, חיוני וחסכוני, כל יום בלוח מעריב.

**לפני שאתה מבצע רכישה או שרות - תן מבט במחץ. זה משתלם.**

**לוח מעריב הלוח הגדול במדינה.**

(המשך מעמוד 15)

את הונו, מזו קצת את הצלם, הצלם מזו את הרב, מזו את הונו המאשר, מזו את החופה, מזו את כולם. מכשיר איו פוזה, צלם, כמו בכל חתונה.

רליקים את האור. ניתוח לאחר החתונה. מורנו משייכת כולה. "מה לא היה בסדר?" היא שואלת בקול חגיגי. והתלמידים הממשמשים וחוסרי הניסיון מביטים בנבוכים בדיעה. אנהו בולעים שאננות צווק. לא נעים. "או מה היה לנו פה?", שואלת מדיכונתנו. היה צלם, היה רב, היה רעש, מי אשם במהומה?

הרב אשם. מסקנתו: צוות מדיכונתנו, "צריך ליעד קשר עם הרב לפני החתונה, כי פתאום יכול לבוא לכס איוה רב שאתם לא מכירים בכלל, והאתם תגידו - לא, לא, לא רצינו יעוד מורד שכוה. וכרי לתת חוקי לצוותה היא מביאה שיפור מהחיים. בעלי פנים אכל אותה. איוה רב ביקש ממנו שיחליף אותו כהונה. בעלי הכסים הגיעו לחתונה ופתאום התגלפו עליו בבעקתו "מי אתה, מה אתה לא רוצים אותך, לך מה? הוא ממש קיבל בחתונה על הראש. מאוד לא נעים, היא אומרת בקול מתוך ומצביעה עם האצבע. טיפלו כמו חובע מיומן בבית המשפט ממשיכה מדיכונתנו אדומת השפתיים להקריא בקול רב, ברור והעניב את רשימת האשמים. יש לה לבגודת המכבדה חשבו ארוך עם צלמי חתונות. "הצלם משגע בחתונה את השכל. הצלם, היא מצוהירה בביטה פילוסופית, "כמו בצילום ולא במצוינות. לכן, כדאי לכסם איוה מראש שיצלם את מה שציינו רואות ולא את מה שהוא רוצה לראות! לא, היא לא לוקחת אורזי בכלל, "הוא משרד את כולם. במקום שהוגז יחליט איד תתנהל החתונה הוא מחליט להם. הצלם קובע ממש איד תתנהל החתונה, היא אומרת על גבול החונק וההספיד.

איו עוד ברשימת האשמים: החתומות. "יש שאתם מוסיקה רועשת, יש שאתם מוסיקה שקטה ויש כולם שמתחשבים באורזים ושמם מוסיקה שקטה. הכל צריך לקבוע מראש". ותלוי אינולסיום זה בסדר שאל משהו. ועוד דבר, "כיסוף, כדאי להצטייד בכמה כרסות לאכול שנכנסים מתחת לחופה ולא להזכיר בדבר החופה. שלא תהיה מתומה. אתם המלך והמלכה". המלכים והמלכות במסגרת ממשקים קשקש רב. מדיכונתנו: "למה רק אני מרדית, תרדו גם אתם, אל תתקשרו. נו באמת..."

ממממממ אורז. במצבולוג רציני "אני רוצה טבעת מרדית מבחור ועגולה במכנים הרב אומר שזה לא נראה לו. מה זה צריך להיות? אחת? זה מעצבן אותי. אני אבא לו אחת ורקא כעודה ממגדלת וזה". עד יפתיה נרדמת פוקדת את עיניה "אני רוצה טבעת בכמה צבעים, מורדית".

העקשנות מגיעה לשלב הביקורע "יש לרב זכות להחליט אם תבצעת לא מצאה חן בעיניך הוא מושק אותו. רורש סכומים ענקיים. לפני שבוע הוא הודיע שהוא לא מגיע לחתונה. כבר שלמנו לרבעות 180 שקל. מה פתאום שנשלם עוד כסף זה מצוה לרב לחתן נוי".

פילו מורדנו, כידוע, היא אשת רב שמשיא נועת. היא מתנהגת בראשה, מתחת את שפתי לידיו ותיק אופקי לחלושין ולוחשת "נכון שהוא מקבל משהו אבל לא יפה לתת לו ללכת בלי כלום, היא נאצת אנה קלה וממשיכה בעצב קל, "יו לא תרגישו נעים, הוא לא צריך לבקש כסף, זה גבול, אבל אתם משיא מציאים סכומים גדולים על החתונה או עוד כמה שקלים, מה שיש שאלה מוכים שאלה אשת הרב. איו מרדית כבוד הרב. קעלה של מורדנו. הוא שכ מתנהגות חיות מרות. הצלם עצבן, והיה גם ריב על התבונה בין החתן לאבא של הכלה, שרצת סכום יותר גבוה ומכשיר היה מציץ, "אבל ברור השם הכל החתן". יוצאים להמסקה. אחת וכלים הכיתה.

הקף שבו, שמונה בערב, מציגה מוניה. רק שלושה נוגות. לא נעים, נוג אחד התחתן כבר מי תחת אחד נכון, המנהל שלו. במחץ החריצא מביעים עד לשלוח הוגה. פילו על התחיה בורר כבוד. הרב בשלושה לשיור בבואה. קצת אקסון. שיור ראשוה אשה את



**"ידוע של אשה יש וסח. אחרי  
החשיה יי' אחוזר ועוד שבטה יי'  
נקין אכער שוב לקיים יחסי יי'.  
ואז זה גביא לקידבה גר גשח.  
תחשבו על זה כאילו הבעל נסע  
לטיול בחו"ל. ואחם עוד חוסכים  
את אחרי הנסיעה".**

היתה מבשלת בבונה תחילה הפוך ממה שבעלה היה מבקש ממנה. רצה חומים, מספר הרב, קיבל ערשים. רצה ערשים קיבל חומים. עשתה זאת כדי להרזין אותו. עד שיום אחד אמר לה הן שהאב מבקש לאכול ערשים, כאשר, למעשה, ביקש חומים. רצה הן שהאב יקבל את האכיל שחשקה בו גפשה, ולכן הטעה את האב. איו שותפת לקבל את שביקש, אמר לבנה אמא שלך בסדר. ענה לו הן עשיתי מעין טריק, והמכיר לאביו. אמר ואבא איד לא תשכחי על החשמה שלך, אבל יותר אל תעשה זאת, כי תתרגל לשק.

סיפור שני היה משהו, שלמרות שאשתו עיצבנה אותו, היה מביא לה מידי יום מלגלה. שאלו אותו, למה ענה כי היא שומרת על הכנות ומגדלת אותו, ואפילו שהיא מרדית את, זה מספיק.

סיפור שלישי: היתה אשה שילדה תאומים בהרש של שלושה חודשים. כמו שבאמר בעצב ילדה. רוצה שלא ללדת יותר. אבל היתה וקוקה לאישור מרדית חתום שותיה במקרה בעלה. כדי שלא יכיר אותה, התחשבה והכלה אלו, והשינה מבעלה הרב אישור לא ללדת. הרב, מבין, לא ידע שזו אשתו. ארי שנתנים כאשר נוכח לרעם שהיא לא התעברה הול לחשוד. אמרו לו, חתמת לי שמחתי לי לשלוח מכם העקרות. אמר לה, כן אבל הולוהי ולא תחמתי ולא שחית את כס העקרות כי בניתם הם נולדים בחתונה".

אביו ועכשיו, מנתחים את הסיפור הראשון. "איו כותרת חיות נותנים לסיפור הראשון? שואל הרב. שיק. משהו. חוקי "אי התאמה, איד מציץ "יש לה ראש קטן ולו ראש גדול". מישור: "אשה מתחשבת ותחשבת". עד ניסיון "הא מהם קלמסה".

שמתרגל למצב אוכל אותה. כמו שמשה ריין אמר: זה מה שיש. אלו הכלים ואיתם נגצת. הוא לא חשב לשנות, אבל כשכא השינוי הוא הרגיש את ההבדל וראה שיש חשיבות לקבל מהאשה את מה שמגיע לו ממנה. אל תשחק ראש קטן, הוא מציע לגבר כדים. אבל לרב, נרמה כנראה, שהמסר והמספסס, והוא מבקש כותרת קולעת יותר.

מישהו "אבא אשה וילד". נשמע כמו סרט הודי. הרב "דבתי מה שם העוכנית? לחיות ביהר", מכריז המתולתל שמשתרל כל כך. "הם לא הסתדרו כי הם לא השתמשו בתוכנית וזה היה חזק חזקם הרב ואשתו בעונג. לרב, שאשתו התעמרה בו, היתה בעיה אבל הוא החליק אותה, מסביר הרב. למי שעדיין לא שם לב, בכל משפט משכן רבנו איו מילה מחבוקית. שלא תרגיש מנוחק. "מה הכי חשוב בסיפור?" הוא שואל. "אח, קלסתי אותך מהתחלה", אומר מישור במכסים קרים איומים. "הכי חשוב זה שובן...".

הרב: "לא. האשה פתאום טובה". הכוזר בארזים: "דע, מה אתה מביא לנו זוג שעל התחלה רב והבן פותר להם את העניין". הרב: "הבן עוד מבחור. לפעמים טוב שמישהו אחר עוזר, לפעמים זה לא טוב. מה קשר בני זוג?" מישהו "הבנה או ויחור".

הרבית: "מה גורם לה?"

רב: "בוא ניקח תסריט מסוים. בעל חורר מאוחר בלילה. הוא עייף, מת לאכול, אבל אשתו לא הכינה לו אוכל והיא ישנה. מה הוא יעשה? אם הוא לא מעיר אותה, הוא כבר עשה יותר. הלאה. גם אם הוא מכין אוכל לעצמו זה יותר. אם הוא שותף בליים ומנקה את הכלוך זה עוד יותר. האם הויחור תרם?"

הכוזר בארזים: "מה העניין, שילך לאכול בחוף". הרב: "בשכיל זה הוא התחתן כדי לאכול בחוף לפני שהתחתן הוא אכל בחוף, עכשיו הוא רוצה שהאשה תבשל". אולי על משפט כזה ג'ון לנון שר: "אשה היא העבר של העולם, אם אתה לא מאמין לי, תתפלל על זו שאננה את ויחור".

החברה של הכוזר בארזים: "טוב, הוא מתם זרק רעיו". הכוזר בארזים: "טוב, היא חייבת לכשל לז ז' לא טובה שלה". הרבית לוקחת יחמה ערומיתנו "איפה אכלת לפני החתונה?"

הכוזר בארזים: "האדום והאדומה הכינו לי. אם לא יבוא לי להכין אני אעיד את אשתי וזה. לא מבין איפה יש מה יותר". הרב: "יו סתם רוגמה. אהבך, צריך לבנות אותה, היא לא באה סתם. צריך להשקיע. נתינה הדדית זה הכשר של חוגיות. קשר בא מהמלה אהבה. אהבה" מישהו: "מי שלא נתן ומשקיע הוא אגואיסט". וכן טוב לו החיכת. מי יכין למי ארוחת ערב ואם צריך ללכת לקנות בורר, טוב שלא ותחכמו אם כדאי לקנות פלאפל או שיער בפיחה.

פילו ועכשיו משחקים. משחק השלמות. מדיכונתנו מחלקת לכל זוג שתי מעטפות. בכל מעטפה חלקי ריבועים גזורים ועל הווג להכיר יחוריו את החלקים לריבועים שלמים. לאחר שכל חוגות. סימו שאלון: "כמה עסקת יותר, כושלמת תיבוע שלך, או של בת זוגך?" או "מה היתה הרגשותך כאשר החליק והרס נמצא אצל בת זוגך?" וברומה, אחת הבחורות עומת ביותר. "הוא כל הזמן רצה להרכיב את הריבועים למי", היא אומרת כסון מאשים כללי בעלה לעתיד, שמנסה כזה הרגע לקבור את עצמו מתחת לסיקע חלולו הבתימי הול. מדיכונתנו מחייבת במיפוק. "ומה היית. צריך לעשות?" היא מחייבת ומביטה בכוזר שנכנס לריפוסיה קלה. הכוזר שותק המדיכונת לוחצת. עליו: "חוסר טאקט קליל. אחר כך מבררים על שיתוף. הרב, אגב, רי מולגה מדיכונתנו חוששים שגילה אשתו.

עוד משחק. צריך מנגינה. איו: "אח, לא קם. אולי בכל זאת איו אלה לא קם. זו הכרזה איו אחר לא קם. (המשך בעמוד הבא)



הנהלת המוסד  
מנהל המוסד  
מנהל המוסד

# אושוויץ. קצין ה-ס.ס.

(המשך מעמוד 12)

יום קשה, אבל תעברי אותי. החצותית ושמינית צהריית רכבת. חרשים שלא שמעו רכבת. הבחורות צעקו שהגיע טרנספורט מציטלובקה. "אלוהים ארריים, הם צועדים ישר לקיטמבורג" מציטלובקה מי יש לי משפט אמא, אבא והאחים שלי כולם מתים. אחותי מרים בארץ ישראל. שושנה עם כעלה ובה ברטיסלב. דרס. גועלים את הבית שלי. אני לא יכולה להסתכל. אני לא רוצה לראות כלום. איבדתי את כל המשפחה מל העניינים שלי, אני לא מסוגלת יותר. אני לא נישאת לחלון.

רופאים אני שומעת את החברות צועקות, 'רויזיקה, רויזיקה, ומודיקות לי שאחותי שושנה נלקחת לקיטמבורג. התקרבותי לחלון וראיתי אותה רוחפת. עגלת חינוך ובה אביה בת שמונה לצידה. אני רוצה לשת ביד אחת. אני דופקת כעצמה כדלת ואיש אסאס. מוח, מופת ממוצעת שלי. אל תירא בי, צעקתי, אני רוצה לקיטמבורג, רצתי כשכיל וצעקתי. אביבה המתורבת וידעתה אותי. אלא שבינתיים הן נדחו פנימה. הגעתי לפתח. מי שהגיע לשם לא יצא יותר.

התחלתי לחנוק אותה וצרחתי: אם ידעת לאן הולכים הילדים שלי למה הצלת אותי? לא אסלת לך כל חיים. הצלת אותי כשכיל עצמך, שתיהן לך אחות, שלא תהיי לכר. הבנות וחוקיך אותי. אורכך הבה וסן לא ריבדתי אותה הייתי שבורה.

ציפוריה: היה לי קשה לפני שאחותי הגיעה. כשבאה החליה תקופה יותר קשה. יום יום היא אימה לרצוח אותי. איך אני, אגואיסטית שכמותי, קרעתי אותה מהלדים שלה.

שלושה מיליון הושמדו באושוויץ, בהם שני מיליון יהודים. סוף ינואר 1945, הצבא האדום מתקרב ובמחנה מוציאים את האסירים למצעד המוות.

שושנה: "אני זוכרת שונד נכנס ואמר לנו להתלבש כבדים חמים. את החליים הוציאו להורג גם ציפוריה ומה חולה, אבל הונד צידד אותה להצאים." בצהריה "הונד נישא אלינו ואמר לנו צאו לדרך, אני הולך לחיות. כשיבוא יום ואני אצטרך את עזרתכם אני מקווה שתהיו מוכנות לעזור לי. אהנוני נישא. הוא מסר לנו את שמות הוריו ומכתובת הולך.

הם נפגשו, מוינה 1972. מרדן הונד ישב על ספסל הנאשמים כפושע מלחמה. ציפוריה סתורי כאח לחיה. אחותה, שושנה אורנשטיין, קיבלה מכתב מאמו של הונד, אבל סירבה לנסוע ולהייד לסוכנת. ציפוריה: "הונד הציל את אחותי ואותי, אבל ריבוננו של עולם, הוא עשה גם פשעים נוראים. השופטים שאלו אותי אם הוא רחוק אנשים למות ואני העדתי נגדו. הייתי חייבת לספר את האמת, אבל אף אפשר להיות עם זה הן אדם בכל זאת הציל אותי, את אחותי ואת הקבוצה שלנו. אני כבר הייתי לאו גרוש, ובכל זאת העדתי נגדו. איך אפשר עכשיו

# מתכוון לאושר

(המשך מהעמוד הקודם)

אבל תמיד יש אחד שהבטן כואבת לו מזה אי נעשית והוא קט. דוב מסדר מבקר קטן מביטא-הנעס מהמתגבר ללכת ביניהם. יופי. עכשיו הרב מנסה מסמלת לכבות על עיניה. איך, איך מסמלת. הרב מנסה תרשיה, נוסל את מפת השולחן האדומה והעוקפת עיניה, מוידו הרב כשקט כשקט את הבמאות ומנסה מבוחר לצעוד קדימה. הכושר מבשש בידו, נעס מהבמאות שהחווה. המלכים והמלכות המיוערים מנחכים. "איך כמאמר", נעלב המגשש המתגבר דוב מרדנה. המשחק הצליל.

ומה רצה המשחק להכניח? שאם יש בקוץ שם הרי רחוק או הרי הבלה לפני הנישואין איך זה אפשר שרבים לא משתנים במשך הזמן, "תמיד יש בקוץ שם" הורשים של הצד השני, הוא אמר בירענות, אבל שם הומן צריך להבין שרבים לא נשארים מסתיים אלא משתנים. אם אב הבלה לא אוהב את חתנו שלו, הרי כששך הומן הוא יכול להכיר וללמוד לחבנו. אסר לרובם ברשמים ראשוניים.

בנק המזרחי מציע עכשיו את הבילת האפשרויות הטובות ביותר למדי חמניות פנקסיות ולניכוד חורח. גם אם אינך לקוח של בנק המזרחי בוא לבחור באחד או יותר ממסלולי החשקעה הבאים שעשור במיוחד לקראת מדין חמניות. בכל אחד מהמסלולים אתה יכול רק לחזויה ולחנות מחטבות חזי מעמיות, בלעדיית נעמיות.

ואיך אתה מוכיף לחזויה?

# תכנית מיוחדת - בלעדית לבנק המזרחי איך אתה מעדיף להרוויח?

בנק המזרחי מציע עכשיו את הבילת האפשרויות הטובות ביותר למדי חמניות פנקסיות ולניכוד חורח. גם אם אינך לקוח של בנק המזרחי בוא לבחור באחד או יותר ממסלולי החשקעה הבאים שעשור במיוחד לקראת מדין חמניות. בכל אחד מהמסלולים אתה יכול רק לחזויה ולחנות מחטבות חזי מעמיות, בלעדיית נעמיות.

ואיך אתה מוכיף לחזויה?



חמכון "צמוד השואה והדן"

ריבית גבוהה ביותר, אפשרות לשכירת אחרי 6 חודשים בריבית פריים מסובצת. בחמכון לשנתים - ריבית של 8% לשנה + חצמדה למדד. בחמכון ל-3 שנים - ריבית של 8.25% לשנה + חצמדה למדד. בכל מקרה, תוכל לצאת מחתוכות כבר בתום 4 חודשי חמכון ולחזויה את ריבית הפריים המסובצת.



חמכון "צמוד דולר מדד"

בנק המזרחי מציע עכשיו את הבילת האפשרויות הטובות ביותר למדי חמניות פנקסיות ולניכוד חורח. גם אם אינך לקוח של בנק המזרחי בוא לבחור באחד או יותר ממסלולי החשקעה הבאים שעשור במיוחד לקראת מדין חמניות. בכל אחד מהמסלולים אתה יכול רק לחזויה ולחנות מחטבות חזי מעמיות, בלעדיית נעמיות.

ואיך אתה מוכיף לחזויה?



קובות אצל

1/2% מענק חרי-מנעו למפקדים בחודש אוקטובר. המקדמת ביונים למק"מ עם ריבית גבוהה ביותר של פריים + 4% שנתית. כל המקדמת באוקטובר תוכה אותך במענק חד מענק של 1/2%. אם כבר המקדמת את כלל המענקים המותרים במסגרת נגל כשען זו, וזאתה מעוניין לחסוך סכום נסף בשנת המס הבאה (2/1/89), תחנה מחפדת ביונים למק"מ בריבית-שיא של פריים + 4% שנתית.



קרנות נאמנות

החנה מיוחדת - רכישת בנחור ישראלי ללא שיעור תוספת. לרכישת חשקעה של בנק המזרחי, המסתיימת בריביות גבוהה ביותר, מוצעת לך מעט בנחור ישראלי ללא כל שיעור תוספת.

# תכל'ס בנק המזרחי

פוגל ליד בורש

# בי

פתח עמר מגולה ושגא כשראת אחי. אסור: "אדוני המפקד, אני נמצאת פה מהיום הראשון ועכשיו יש לי בקשה אחת - תן לי למות עם אחותי שרכנז נכנסה פנימה עם שני ילדיה. אני רוצה לשת אתה. זה מגיע לי אחרי כל השנים הללו. הוא הסתכל עלי. 'את כולם איבדתי מל העניינים. אני רוצה למות עם אחותי, חורתי ואסורתי. וכל מה שעניין את מנגלה באותו רגע היו שני הילדים, דם תאומים, שאלו.

אולי נעשה המסקה מציעה אשת דוב, שיאמל עונה וישנה. משהו. דודק, מאד, אומד וזה ומביט בחיבה באשתו.

אבן: פגישה שלישית ואחרונה בחול. מנהלים את המסדר על האשה ששנתה מבט העקרת. וזכרונם וי שילדה בעצב תאומים. שלושה נוצח הנעס למשנה האחרון והמסכם. קצת מבקר. הרבנית דוב כעס שהיא שנתה מבט העקרת בגלל שבימים צא גרולים בתורה וגם בגלל שחלה עלי מצות פרו ורבו. משה: "זה אנארים מצידו, כי היא מבללה. הרבנית נעלב. אבל שני הבנים היו גדלים בתורה והבטל ל דאור רבנה."

# מיקי: "בבמה קשעים במחזה אני רואה ממש את אמי שושנה ודורותי ציפוריה וזו חווייה קשה. אני יושבת בחזרות ובבמה."

לחברית את ה'. ספטמבר 1988, אולמות האבירים בעכו. שושנה וציפוריה לא העזו לבוא להצגה. על הבמה שיש שחקנים. נשאבים אל אולמות אור, המשקפת את מצעד המוות. מיקי מוכנת את פניה בין כמות יריה זה ברוק מה שקהל האמנות הדרושה בנחמה האבא. שושנה: "הלבנו שבעות בדול, מידר הונו ומשלה מי שנפל, נשאר. בוקי אד לא הצליח לקום, והגלים היו מאבנות. אחותי הציעה אותי. לא יכולתי לקום, או היא צועקת את לא יכולה לקום או תשארי כאן וחי. שתי חברות שלי הישם אחי והחזירו אחי לשורה הרגשתי שאחותי רוצה לבסות אותי. הרי היא לא תשאיר אותי שם בשל".

ועשיו עורבים למשחק פנטומימטי. שמסורתי ליצור קשר בין בני הונו. "מתגברים נו לא תהיי כאלה ביישנים יאללה בחיים". בטון מרדנה איהם פו נבנו שלנסיות מגיע למרכז החדר. מנסים ליצור קשר דרך פנטומימטי. מבקר. הרבנית ברוב טובה מסכימה להקל עליהם, ומעניקה להם זכות ריבית. כשמגיע דוב כעבור שעה ושמועל על משחק הפנטומימטי הא מיט את השיטה. "ברור שהייתם להתחיל בריבית, וזה אומר ומסתכל בלילאה נחמקת על ריביתך. זו מנסה להתעסק.

אחרי העונה המתועבת מיר, כבר אמרתי והקפס עורבים למן המני. דוב ואשתו "מכביצים" תורה וכן משכנע כבוד הרב למה כדאי לא לקיים יחסי מיני במשך 12 יום מיר ודורש. "השחקן שהקשר המני יחסי מעניין ושתרצו בו מאוד. שהקשר המני יחסי יתביימי וקבוע כי זה כמו מבנית שמומשת באחלה מתלהבים ממנה מאוד אבל עם הזמן כשרוא האבא לרוב מוכן מאליל. והתלהבות יורדת. זה הסקר להנעס ואו מתחללת הבנידות. שזה רוב טבעי כי לבני הנוג נבאם אחר מתשני. והיכרות כמאד מורד. אידך ידוע שלאשה יש מחזור. ימי וסל. לפי רין הודת וזה סמאה אסר לבעת בה. לא רק שאסר לשכב עימה אסר אפילו להעביר חפץ מידה אחי המישה ימי. מחזור שלום מינס ועד שבעה ימי נישון אפשר שוב לקיים יחסי מיני. ואז זה מביא לקריבה מינס. וחושב בוקי הבעל נעס לשמיים ללילת בה". וזאת עד והבטל את מתי הבנייה לחל". תורה יסוד מסדר לפני יסום. נכנסת מישהי מתחללת. "זה כל מי שבא ויחסי" היא שואלת בקול משער קטן. הרבנית: "אולי תהגות לא מספיק טובה". "אולי אתם לא מספיק טובים". היא עונה לה בצניות.

המה סדרת המפגשים: "לחיות בחדר". מורה שאחורית. מצויקת מנחמה. מקבלים עונה וסס קטן ואל תשכח ל"חנן" את הצלם. לפנות את שולחן הכבוד. ולהעיד את האשה. שתבין אובל. וזהויה במל סב.

ציפוריה אני עומי אותך במדיום לא היה לי כוח יותר. אני מודה אני מודה עכשיו בפעם הראשונה כלכך חרבה עבר עלי וראיתי שכבר ממילא לא נצא מה בחיים. לא היה איכפת לי. ידעתי שתמותי וגם אני אמות. וכן תשארוני את אחותי שלי ביד. עד שחיה וחי הורשים אחותי.

שושנה: "תקדמו אחי והחזירו אחי לשורה. לאט לאט התקרבותי אל ציפוריה והמשכנו ללכת בשקט אתה ליד השניה ימים ולילות. ושוב נמלתי. הפעם ציפוריה ותהנה במי איש ס.ס. שלא ירה בי. נשארו מאחור, לא ירו בנו. ניצלנו. מצעד המוות התרחק ונותרנו שתינו לבד באמצע הערע במבטיה היה חורף קשה היינו רעבות. לא ידענו אישה אנוני. לא יכולתי ללכת לציפוריה. היא התפרצה וצעקה, 'אני לא יכולה יותר'. באר, אסר לך הכל, אני לנו חיים, איך לנו איך אור. והפעם וזה ששאלת עלייך זה המסך שכלם עלו אתו לשמיים, גם הילדים שלך. או תשתקי כבר עם השאלות שלך."

יצחק בן-חורון



8 7 6 5

מחפש פתרון  
מחפש פתרון  
מחפש פתרון  
מחפש פתרון

לסווח ארון  
להכנסה שוטפת  
בניירות ערך  
עוד לפני הפדיון

הבינלאומי מציע לך השקעה בקופות הגמל הרווחיות של הבנק. הבינלאומי מציע לך הכנסה שוטפת צמודה לחלוץ או למדד, לפי בחירתך, או הכנסה שוטפת בקופת נאמנות "מעין". הבינלאומי יאפשר לך השקעה בניירות ערך בעמלה מופחתת ורכישת קרנות נאמנות בשער חוספה קופות. הבינלאומי מציע לך חלופה ללא ריבית עד ליום הפדיון במבצע "אוצר משופר" וחלופה בריבית מופחתת לאפיקי השקעה אחרים.

4 3 2 1

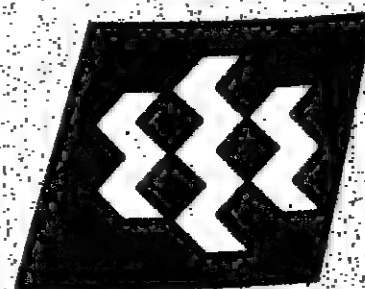
מחפש פתרון  
מחפש פתרון  
מחפש פתרון  
מחפש פתרון

לפיחות ולפיחות  
לאינפלציה  
לפיחות  
לאינפלציה

הבינלאומי מציע לך תוכניות חסכון צמודות לחלוץ בריבית שנתית העולה ב-1.62% על הריבית הנקבעת ע"י האוצר. הבינלאומי מציע לך תוכניות חסכון צמודות לחלוץ בריבית שנתית העולה ב-1.62% על הריבית הנקבעת ע"י האוצר. הבינלאומי מציע לך תוכניות חסכון צמודות לחלוץ בריבית שנתית העולה ב-1.62% על הריבית הנקבעת ע"י האוצר. הבינלאומי מציע לך תוכניות חסכון צמודות לחלוץ בריבית שנתית העולה ב-1.62% על הריבית הנקבעת ע"י האוצר.

# בבינלאומי יש פתרונות לבנקאיות כבר מהיום!

אתה יכול להרוויח  
מפדיון המניות הבנקאיות  
- עם "סל" האפשרויות  
של הבינלאומי.



לבנק הבינלאומי הראשון. יוצא מהכלל.

פרטים בוסקים והצעות נוספות בסניפי הבנק הבינלאומי הראשון, בסניפי בנק פועל, אגודת ישראל ובמוקד מידע טלפוני: 03-636551, 03-636281 בימים א'-ה' בשעות 08.00-18.00.

סל"ה



הכל בגלל האהבה

# הכל בגלל האהבה

נשבעת כמו נאחזתו של רומן לנשואות, אבל זה סיפור מהווים. בינארדו, בט מאירסון, יהודיה פניזורה, זכתה בנשואיה בחור מלכת הינוי של אדרייב ובכינוי "נסיכת היהודים". בשנים של עבודה קשה הצליחה לפלס לה דרך לשייחול, ביח עדייח נייירוק, כשאגביך היא צובדת כוח והשכינה פולטיים, כטך ונכסים, ונעשית דגם לחיקי למיליוני נשים אמריקניות. ואז קמה וסיכנה אח כל שוויה לה בשביל גבר צעיר ממנה באעין תהליך של התאבדות ציבורי בהילוך איטי. בגיל 63 היא תואשעת בניסיון לשחד שוכפת שטיפלה בגידוש המאהב שלה. מה שמזכיר, כנראה, שלנסיכות מהאגדות אין חיימדך ארוכים, במיוחד אם הן שולחות ידן בפוליטיקה, ושביחכוח הגדול, נייירוק, יש חולעים.

שרות מעריב מאנגליה: שרית פדוק



43 שנה לאחר בחירתה ל"חיים אדריקה" בס מאירסון היא עדיין נסיכה מן האגדות, עדיין מטונורת אהוד המלאכותי שלה. מה מקומה בכל הסיפור הזה? האם היא חלק משטרותיית השחיתות בעדייה של אד קוי? או שמא יש לזקוד את הידרדרותה דק לחובת אדועים אישיים - רגשות, מחלה, אהבה? האם תכליתה נגרמה אשום שנהגה כאשה?

בס מאירסון. מימין בפורטרט מלפני מספר שנים (צילום: "נאמא"), ובימין הרהוק למעלה עם מאחברו הצעיר ממנה, אדרי קאמאסו. מימין למטה: בשנת 45, כשנבחרת ל"חיים אדריקה".

העניקה לאומה האמריקנית מופת חדש של יופי נשי ונשיות משוערת. שכן בס מאירסון לא היתה היפהפיה החלולה והגילה. היא היתה פיקחית, מכשורת, בוגרת מכללת "האנסטר", פסנתרנית וחלינית טובה - והיא היתה יהודיה. היא זכתה בתארים שלה - תחילה "מיס נייירוק" ולאחר מכן "מיס אמריקה" בשנת 1945 - השנה בה נודעו לעולם העובדות המוצעות אודות מחנות הריכוז הנאציים והשמורת שישה מיליוני יהודים. ברגע מתירי זה בויסמוריה של האנושות, נראה כי היתה כפיה כלשוני בכך שציערה יהודיה וכה בתואר הצעירה היפה ביותר במדינה, והניירוקים, והיהודים בפנים, אימצו את כל כל חיקם. אך כאשר יצאה מים אמריקה החרשה לסיכוכ והופעות ברחבי ארה"ב במסגרת החזה שלה, ותברר לה ששאר האמריקנים אינם כה טובלניים כמו הניירוקים. אחריים מהממנים ביטלו את הופעותיה בערים וכלכר שלא יצטרכו לתמוך בנערה יהודית. לעתים נאלצה להופיע במעורונים שלא התירו כניסת יהודים לאור חדש של השתלה הצליחה בס לאיגן את העניינים כך שלפחות שבועיים בחורש תוכל להוציא גור האנטישמיות, בארזי סטרנטיים, חיילים וקבוצות נשים, בחסות "הליגה למנועת השמצה". (משך בעמוד חבא)

של עבודה קשה פילסה את דרכה מאטלנטיק סיטי אל הסיינרול (בניין העירייה) - כשאגביך היא נעשית מורדירדך ורגם לחיקי למיליוני נשים אמריקניות. לימים, בגיל 63, הראשמה בניסיון לשחד את השוכפת שטיפלה בחיק הנירושין של המאהב שלה בכך שציערה את בזה של השוכפת, כן 34, נמלת כישורי עבודה, לרשימת מקבלי השוכפות של העירייה. משפטים של מאירסון, של השוכפת גייבל ושל אגרי קאמאסו נפתח בבית המשפט הפדרלי במאנהטן 14 בספטמבר השנה. הם הראשמו בקשירת קשר לרמית את עדיית נייירוק ואח גנסי קאמאסו. דעת הרבית המרכזית גורם היא מורשים המסכנת גם ראש העירייה קרן אמור להעיד. המשפט מעורר בארה"ב התעניינות רבה, שכן נשים בעלות היטנים שהירדור לשפל המדינה בשל אהבה ון תמיר נושא מרחק, בלי קשר למה שחולש בית המשפט. העובדות ברשה יתגלו במהלך המשפט, אך מכל מקום - חלק מן. בינתיים איש מהמעורבים בה אינו שזה מה לפיכך אין מורבר באן בסיקור עונאי אלא בויגנים על נשים ואהבה, על אגרה ומציאות, על מצבה של התנועה לשיחור האשה 20 שנה לאחר לידתה - ועל 43 השנים שחלפו מאז צערה בס מאירסון תואה, והיקחת ארוכתיוגליים על המה מאטלנטיק סיטי, לבושה בגי ים לבן וגמר מרי, וכך

יה היה פעם בעיר נייירוק שלוש נשים. כל אחת מן, בורכה שלה, מתננת ונעית ממת נות הסכע. אחת מן היתה בס מאירסון, לשעבר מלכת יופי, שהייתה לאשה חזקה ביותר ביחד הפוליטית בניירוק. השניה היתה ככור השוכפת הרטנו גייבל, מבית המשפט העליון של מיות נייירוק. השלישית היתה גנסי קאמאסו, הרעיה הנגורה, שכיכבה במשפטניירושין מלונכך ביותר. נסיכור שלנו יש עוד שתי רמיות שהגורל לא האיר לן פנים: קרן "אגרי" קאמאסו, הבעל המיליונר גפרשת הנירושין, שהיה גם מאהבה הצעיר של מאירסון, ומורשים גייבל, בזה המעוררתנמשת של השוכפת.



מלכת היומין

(תמונה מועדון חקודים)

הגדיריקים אהבו אותה יותר ממימי. במהלך מסעותיה בינשית הנפכה בס ללוחמה נלהבת למען העניין היהודי, ולמגינת תרומות בלתי-גליות למען מדינת ישראל. בשלב מסוים היא חזרה גם להגדיר את עצמה כמדינת "מלכת היהודים". היה בכך משום לעצמיות מחשבת, אך רבים לא קלטו זאת; חלק ממכתבי השליטה שהיא מקבלת חיוס נתפסים כנקמה על הווצפה שניתלה באותם ימים. כאשר פרצה השעוריה, בס כבר עברה כבוד-דרך ארוכה שהחזירה בה צלוקה, אך גם יוכחה אותה בעדת מעריצים גדולה. אחרי מאלה בתקופה המוקדמת, היה ראש עיריית נידיריק דאן ג'ון לינדס, שב-1969 מינה את בס מאדסון לתפקיד מפקחת על האכינות בעירייה. אם כי נסיגה עד אז היה מוגבל להופעתה בשעוריה טלוויזיה, ביצועיה של מאדסון כלוחמה למען זכויות הצרכן הכתור "מדייקים".

1974, על סמך סקרים שהעידו על תמיכת 90 אחוז מהמדייקים, עברה בס לרוץ לסנאט האמריקני. אז נודע לה כי לקחה בסרטן השחלות. התוכנית להתמודד בבחירות נגנזה, ואת מקומן תפסו 18 חודשים איומים של טיפולים כימוטראפיים, עד להחלמתה.

ב-1977 החליט יורדה הטוב של בס, או קרן, בשעתו חברת-הגג נידיריק רוק וכמעט אלמוני, להתמודד על ראשות העירייה. בס, תמיכת העיר נידיריק, הייתה צמודה אליו במשך כל מסע הבחירות שלו. יורדה גם נסע ברכבת התחתית ועלו על במות הנואמים. שניהם רמזו על חזונה בדרך - לאחר שיבחר קרן, כמובן, היו שאמרו כי בס היא שעשתה את קרן לראש העירייה - לאחר שהחליטה עלתה ממנו וגם אין ספק כי תוכוחת המהפכה שלה לצידו תרמה רבות להשתתף השונות הרעות מצד האופוזיציה, שסיגנה "הצבעו בעד קאמאט, לא בעד החזון". אין עוררין על כך שבס מאדסון, יורדה מכל אחד מה, תרמה לבחירתה של קרן לראשות עיריית נידיריק. בתמורה קיוותה למשרה רמה בשלטון העיר - אולי מנהיג ראש העירייה לענייני כלכלה כאשר הרבר לא קרה, החליטה בס לנסות שוב להתמודד על מושב בסנאט. השנה הייתה 1979, והיא כבר ספגה מתן רגשי גופני רב לא רק סרטן, אלא גם שני גישיון כושלים, שני גישיון מלוכלכים, ומספר פרשיות אחרים אומללות. היא החלה מכנה את עצמה "עוררת מקצועית" וקטפה את עצמה כשריית נוקשה כאשר שאלה אותה המשרת גייל שיהי מרדע היא סבורה שהיא מתאימה לרביביר לסנאט, השיבה "משום שאני סובלת יותר מרוב האנשים שפגשתי בממשלה" (ברעבר, הערת ה, לצד עניין "מלכת היהודים", הייתה חרב פסיקה). אולם הציבור הספג מבעד, והחזיקו של קרן, והכריז כי בממשלה השנייה שחלמו חלק מהעיר של קרן, של הסנאטור מיינצט ושל הממשל יו קארין היא נחלה תבוסה מוחצת בבחירות המוקדמות של הדמוקרטים, ב-1980.

הורטנו גיביל הייתה שופטת נשואת-צנים, בעלת הישגים מקצועיים מרשימים בתחום זכויות האדם בכלל וזכויות האשה בפרט. בגיל 74, כשנרצח השעוריה, נחשבה "חורט" גיביל שורדת ממש כמו בס, אך הניסיונות הקשים שעברו עליה ריככו אותה, במקום להקשיחה. במשך שנים נאבקו היא ובעלה מילטון, רופא שיניים, כדי לגרול את בתם. אך מוריה גיביל, לידה יחידה, בעלת היסטוריה ארוכה של הפרעות נפשיות, גרלה והייתה לאשה וועפת, בלתי-מזדווגת וגמלת כישרי תעסוקה במשך שנים ניהלה הורטנו גיביל לסדר לה עבודה טובה ויציבה. נכסי קאמאט, בת 46 ואם לחמישה, גם היא יחידה מבדיקה, נאה ומשכילה בעלת השני ואבי שני ילדיה הצעירים ביותר היה אנרי קאמאט, קבל-שפטים עשיר, בעל קשרים ענפים במוליטיקה ובמדינה. אנרי פגש את בס מאדסון במהלך המרוץ השני של לסנאט. הוא עזר לה להתאושש מתבוסתה המוחצת במוקדמות, ולקלט את ויסיי הייתה תוך זמן קצר נהנה לבדוליותה הקבועה והשפלה של אשתו נכסי הייתה ממושבת וטובתה. בתחילה, כמו הרבה רעיות נבגרות, סידרה נכסי להאמן בקיומה של "אשה

אחרת. אך בניגוד לנשים אחרות, היא התמידה כסירובה להאמין. אחרי הכל, בעלה היה צעיר ממס 21 שנה והיא אמרה לעצמה שוב ושוב, "כשתאשה היא הוכחה לשים אמריקה", אנרי אפילו לא נולד עדיין".

ב-1983 תרומן בין בס לאנרי כבר היה ידוע לכל. באותה שנה וכתה גם בס, באיחור רב, לקבל את הגמול הפוליטי שלה לאחר שמספר אנשים אחרים רחו אותה פנה אליה קרן בתצעה להיית הממונה על ענייני-תרבות - משרה הבוכה במשכורת של 83,000 דולר בשנה, לצד מכונית שדר וזווח של 40 עובדים. באותו אביב וכה אנרי קאמאט כתבה על העירייה כשווי 33.6 מיליון דולר. הוא גם הניס תביעת נידיריק, והניק העבר ליד השופטת גיביל.

הנידיריקים ידיעה בה חוטל ספק בכשרות המשרה שנתנה מאדסון לסוחרים, בהתחשב בעובדה שאמה היא השופטת מריסל קאמאט. לאחר מכן החלו להסתייב שמועות שאמרו כי בס גרמה לכך שהשופטת גיביל תפחת את פסיקת הממונה המכונים וכספי התמיכה של קאמאט מ-1,850 דולר ל-680 דולר בשבוע - בתמורה לכך שסירבה לסוחרים גרם בעירייה כשעת אשית, במשכורת של 19,000 דולר בשנה. כאשר ביקש ראש העירייה קרן הסבר, שיגה לו מאדסון מכתב רשמי, לפיו נכסיה מוריה כחאם לתחילת המקובלות. באביב שלאחר מכן, אילצה מאדסון את מוריה להתפטר.

במשך שנה 1985 נישאה מלכתה הנידיריק, אנרי קאמאט צותה לטלפון של אשתו נכסי צותהה במהלך מסעותיה בינשית "מלכת היומין", ובהתבסס על ראשית העניין היהודי, בשלב מסוים היא החלה להגדיר עצמה "מלכת היהודים".



אחרים - וקשה להבינה. בתום אותה שנה וכתה נכסי במסיבת בכר שני מיליון דולרים, האנרי הגיש עירייה.

מאס 1986 התאבד נשא מתן עירייה הנולד מייבם, בעת שהחלה בנדי הקידה בין מעסי שותפתה. עי תום אותה שנה הודשע אן וחו באשמת שורה פקיד עירייה. במאי מצד "ידיה נח" הנדיריקה את מרשת הקידה והודעתה בעניין עסקו של קאמאט "ראיונות" פקיד עירייה הענין תואר גם את המסקדה-בכס של בס בפרישת הגירודין של קאמאט, ואת "העיסוק המסורתי של עם השופטת, בתמורה להעסקת מוריה. ומן קרן לפני חג השולר חמנה בס להתייצב בפני חבר משפטים בהסתמך על הניקן העשירי לחוק האמריקני, היא סירבה להעיד. לנכסיה, מעלה כצעת המפכילאט וקורדיין שלה.

בנאר 1987 חזרה קאמאט באשמת השחממת ממש נדירין לארבע שנות מאסר. באותו חודש ודה אר קרן על הקידה סורית בעניין פרשת מאדסון-קאמאט. בנתיים נצאה מאדסון להופעת כאשר חגש ודחת שירל על התנגדות לקולקט וקבע שאכן ודחת "הנה סורית" בינה לבין השופטת - ותפסוהן בס מאדסון מפשלתה קרן אסר על מידסון הדחת "רבי" שלא יתרגו אנשים, כלשונם, אך נותר נאמן למאדסון באופן מרסי. שבעות אחרים לאחד מבן חמין אותה לחוג עם את תה השתבס בפענוע ורשימה. ודחת הדור של קרן ודלק, כמובן, לעומתה ושך עד שום על המודות בילי פסק השופט שחלשי את השופטת גיביל 64 מיליון דולר לטובת נכסי מתן הנדיריק אנרי גיבה לטעון, את עירייה קאמאט והשופטת גיביל, באשמת קשיחת קסן מאדסון ותפסת מתן כך, בס - בתצעה מפורשת - יצאה שלי אינה עולה בקנה אחר עם פסיקתית נכסיה



היתה מיס אמריקה באקטובר היא גם צולמה כשואה מפרק את תהא באחרות משמחת קאמאט - חלק מרסי משתתף בכר 65,000 דולר, שנפסק לזכות נכסי קאמאט בששפט הגירודין.

במאי אותה שנה, כשחזרה בדרכה הביתה מבדיקו אצל קאמאט בכלל, נצעה בס בעירייה קטנה במסילתיה באשמת גניבה מתחתו היא "מכתב" שם לה לצעזערים, ענילים וליס ודגן סגורלים, כשווי סלל של 44.07 דולר. "אולי אני יכילה משום לשלם בשביל חדר התחבנה לפני השרי המוקדם. בארצות וז אותה עת 160 דולר. אני לא ידעתי למה עשיתי את זה, והייתה 'מה קורה איתך' השירוב התכוף של המפכילאט בדיווחי התפרות אודותיה החל להשמע יותר ויותר גבוה.

בין אם הייתה בס מאדסון אשמה כשחזר הורטנו גיביל ובין אם לאו, הבריות, מתברר, שותאם אותה מסיבת שאין לה שום קשר עם השופטת, והשגאה המוקדית והפרועה חוו מצאת ביסויים אקראיים ונדועים העלמים אותה. השופטת גיביל התנגדה כאם מנוגנת-מיר, והיא נעשת על כך. ההם הפסדות האמיתיות שלה גרמה לה לשבח שהשקו צריך לא רק להיעשות, אלא גם להראות אולי לא. בתחילת המשפט, כשהכנה צריך הדיכס נראים למתבל מזה, שאלה אם עורכירצין חז רוצים שתייה את עצמה מהספיל בתיק עורכירצין של נכס אמר כי ודבר אינו נחוץ. אפשר רן להתחמך מדד - וגם מרדע קבלה ואת השופטת. נכסי קאמאט, בנתיים, מתמרמרת מעמלות שרא מקבלת על מבדת בתם לעשירים קדם שהר ארי לכלל, ווא שילם לנכס באמצעות רכס שודח חק מסיקת הגירודין, כך שנצותה היה על הנדירי בלר, היא לא קבלה דבר. היא מרדששת כיל, אבל כי לא איבדה לה - היא רק פמחה שזה נכסר. אין מלים מפה לתאר את מה שעבר עליה התנגדות והשפלת, תחושת הבגידה הצרבת, האמון השולר

בס מאדסון, יורדה מכל אדם אתה, חרמה לבחירתה, אך קוץ לראשונה עיריית נידיריק, בתמורה קיוותה להשורה רמה בשלטון העירייה, הציב לא קוץ.

בס מאדסון עם ראש עיריית נידיריק ג'ון לינדס, בשמינה אותה לתפקיד בעירייה (מימין) ועם אד קוץ' (מימין הרק), במרכז התמונה) כשדן לראשות העירייה. למעשה (משמאל) ובתה סוחרית.

הבלתי-אנושיים, השכורים והמזומים. "התפוח" ריבוב החולעים ותגנות. אשר לתנועה לשחרור האשה, נראה שהיא פתחה תיבת פנדורה. הנשים רצו להיות שוות. הן התמידו בהתקשקות, ואין ניצחון. אך הן שכחו שערין מרוב בעולם של גברים. כמו האסקיטואים שלעולם אינם רואים את השלל, שבשפתם אין אפילו מלה לשלל. היות שבה חיים בעולם של שלל, יש להם מלים לכל סוגי דברים, אבל לא לשלל בעצמו, כשם עצם אחר. במאבקן לסיקוריה, הנשים שכחו שהן שונות מן הגברים, שיש להן רגישות אחרת.

43 שנה לאחר בחירתה ל"מיס אמריקה" בס מאדסון היא עדיין נסיכה מן האגדות, עדיין מסוגלת מהנור המלאכותי שלה. מה מקומה בכל הסיפור הזה? והאם היא חלק משעוריה השוחחות בעירייה של קרן? או שמא יש לוקוח את הידירותה רק לחזות אירועים אישיים - רגשות, מללה, אהבה והם מפלחה בגרסה משום שנהגה כאשה.

סיבה מהאגדות היא פנטזיה הטויה מחוסי עכביש. לנסיכות מהאגדות אין חיי-מוקד ארוכים. אפילו סינדרלה חתונה מעמר רק עד חצות הלילה. אין זה מציאותי לצפות ממשיה להיות נסיכה מהאגדות במשך 43 שנה, גם אם מלאה יתר על כן, מה קורה אם הנסיכה אינה מוגשת בנסיך בנשיך, גם לא בנשפים שכאו לאחריו מה אם במשך 35 שנה היא מוגשת רק סרונים ופוחזים, טיפוסים נידיריים וגוראליים.

ואו היא מוגשת לבסוף את הגסר, כבר בת 36, חולה, מוכבת, על הפנים בנקודה הוואה הרי בס התאהבה ב"פורני" שלה. אלא שבניגודה הוואה היא הייתה החלשה, והיא היה חזק. הוא חזק אותה, ניום אותה והחזירה לאיתנה - גרם לה להרגיש אשה אמיתית, אולי בשעם הראשונה. בגיל 36, אינו אשה יכולה לעמוד בכך.

נמס לכך, בס מאדסון הייתה קרוב לשרה של בגידות, ראשית, אמה המרת-הסבר, הכיטורית תמיד, שמעולם לא אמרה עליה מלה טובה, אלא אם כן נאחזה בגב. היא נבגדה שוב במסגרת תחרות, מיס אמריקה שהתבססה לא כס מלכות וכרכה מוחבת, אך נחנה רק דלעת בנאשה.

לאחר מכן באו אכזבות נוספות, כשרשרת אכזרית בגידות מצד גברים, שני גישואין שנכשלו, פרשיות אהבים הרות-אסון "קריירה" מפלה בשעשועונים טלוויזיוניים וליס. אחריו אפילו גושה הגורר בגד בה. הגוף שהביא לה את כתר מלכת ידועי הביא לה סרטן בגיל 50. ובגיל 57 לקחה בשכך. אך הבגידה הקטלנית ביותר הייתה זו של אד קרן, הנדיריקים המימי רעיוה היא שהביאה לבחירתה. והא ניהל את מסע הבחירות שלו לצדה, הוא מכוער כל-כך, היא יסה כל-כך, "כמו היסה והחיה" אמרו הבדיות. וכאשר ניצח "חחיה", הוא לא אימץ אליו את היפה - אלא הפנה לה עורף, לא נתן לה את התפקיד שהיה לו רצונה, אלא רק משרה יעוצית-מעיקרה. וו הייתה הבגידה האמיתית. אחרי כל הבגידות האחרות, זה כבר היה יותר מרי. הבגידה חוו גרמה לה להיות חולה - וגם הוצעה כמו אמה. אך אפשר לומר כי בס, "מלכת היהודים", כפי שהכריזה על עצמה, הייתה טיפוס של "שוררת", והתנאהה בכך. סיפור חייה, כיצד התגברה על הענין, על האנטישמיות, על האנטי-פמיניזם, על שני גישואין כושלים, על שתי מחלות קשות, על כיוונות פוליטיים, על שני גומ - זה הוון הפוליטי שלה. יש תחומים החשובים לה - ישראל, צרכנות - אך היא אינה פוליטיקאית חזותה על דולה מצע כלשהו בסופו של חשבון, והיא אינה מוכרת צרכנות טובה או מימשל טוב מאו ומומדי היא מכרה בעיקר את בס מאדסון, בימים אלה למרבה העצ, שוב אין קוים.

● מתוך Ms., גיליון ספטמבר 1988

סופסופות 27



**יוניס פרמי**

[illegible]

י"א תש"ב  
חבר'ה  
ליד ירושלים (1930). בוגר  
הימנחות העברית. למד במסגרת  
הקבוצים, חתם בברית-אלי  
אוניברסיטת ח"א (פילוסופיה)  
לית' (יחידות). במלחמת השחרור  
היה בוגדן צוער של המלח"ה.  
המספר קבוצי צוער. התספר  
מ"ם לראשונה ב'1949, פרש  
מק"י וחזר למ"ם ב'1980 ייצג  
התספרות  
ובחן לנסות ב'61 מעל  
ועדת העבודה העולמית, בוערת  
במסגרת בוערת תלמידת המלח"ה  
שוי' אל לשון. זו ברמה

[illegible]

**29 תמוז**



۱۰۳

**מֵאֵת אֵילָנָה בָּאוּם**

A black and white portrait of a middle-aged man with dark hair, wearing round-rimmed glasses and a light-colored collared shirt. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is dark and textured.

קב אחימאיד ולמעלה).  
 מוס מזמם, לא שייך לשום  
 יקרה. בשחטף ביקורת לא  
 ק על תשולחן (צילום: סקום  
 ). מימין - חדר בקרה  
 ולוויות.



**ב**נהל הטלוויזיה היום יבין: "הרבילות אומרת שחמור ויש אומרת חמור..."

הזל חטולותיה, חיים יבין "שכילות אומרת  
שחמדו יש אודות משבר בחדשות, אבל אלה  
לעומת מפורד, אנשים באים לא אומרים, איפה  
יש חומר". וכן היינו גם נקטת. גם אז היו  
מסבירים ותחשבו של אלה די. גם בימי יבין וגם  
היום שילת היו עליהן ומורדות. גם אז וגם היום  
מבט" נהגו מלחוח צמיד מדרש, 98 אהלה, וזה  
ללא קו בולל בהלעדית אלא משום ש"מבט"  
מלחוח אה.

"נרצח יש משובר", במפרש הרצל אבינון היה  
 בשלח. והחבל התחבול על היקאמ כל היכל, כל  
 יום עושם שנים מורטם ושואלים איהם חבל, כל  
 איהם. ואני לא פסק פשענותיהם בחן ערך אחימאיה  
 את "מערל את חלה החדודות - אלף נרצח, אני  
 מתחבול בעקר לרשק עצמתי ערבים. התחבול על  
 עתה וקני את עמקיותם באמנות. ויקטור  
 מתחבול, שובות את החיוביות, היה יוצא מ  
 חבלת היה חסוקה של התכת הוצאה משה  
 שולחם בעקום חסוקה. וקני יומם ואמנו ויהיה  
 פסק חסוקה שאלחזק.

תקופה וזאת איש טוב. וזאת לתפקיד. קשה למעול בכתמים של השלוויה. אנהנו ערים לעבודה צריך לתווים דם חדש. אני מבין את המערכת 20 שנה. ויבנים ותקועים הם אנשים שחותרים לקבל תפקיד. לא מקבלים אותו ואז מתחילים לתקד.

\_\_\_\_\_

לגנוש את המינים הרצל אבינו ברוך, המידה מלה  
צרכו את נשימתו ולטלוחיה בקשר יש מה לתמיד  
על זה לפני שנה הבביון עדיין שקק חיים החברים וה  
באים, גם אם לא היה להם כתבה באותו עתה אלי  
בכל זאת וכלו לתרום משנה. המשפחה עדיין לא  
התפרקה איש לא המכיל על הלוקש, שחברי הה  
נמר, כי היה סיפור.

[illegible]

יש יום חריג, בו הבנין ממש הזמין לא להתיישב  
שהעובדים נתקפו בקדחת עשית, פשוט מחליקים לא  
הלוך. אין התעורר, יודעים מה חשורה התחתונה  
כ־1,200 שקל כלל שעות נוספות ואשיל. למה כאים  
מתוך היגל.

**אשר** פתחה הסלווניה הישראלית, 1967, את שירותיה בתצלומים מהריבים של מצער חלל, הייתה ותרשבות רבה היו הסלונות, היו תקוות השנייה והאישון יסמל עיר חרש אנשי רדיו נלחמים במלחמה השלשית בתחנת המצננים. מכילות עם משרד הסלווניה הצפון ואת הנחלים, בימי השירותים היו כולם מרוחקים בליתם ובעלי בית הקולנוע נחשבים יאמר.

[illegible]

ש. אזהרות דעיובה אמילו גסיסה העמברים החלו  
אך הנגלל החתם. החלומים אינם קורצים עוד.

והא אסא. את המאכל האמיתי מקיישים לחלוטות.  
המכללה הקרייתית התבצבה בין חמלקת החורשות. תפוחי  
מזרחית טובה היא. עיר ערודת זוהר. זרוע המרכז  
עוד משנה. ברכ, צלם, תחזוק, קליטה, נהג, מאכסת  
התאומים כוח לזרועים יכולים לשגשג מילים. את  
כשכל ברכין שן מיוצר. בגלל שטות. למשל מה  
שולחניק? כחם תרין שנים מרוב (ששטח) חפץ  
הסכנה אצדור אילן אינו משנה. אצדור אילן חכמה  
עוד "מס" המכלולה. לאור שטח, את, אשר, לירב  
עם כל מה ששנה לשים לך להקטן. את מאטורל  
לחמק גם במגיק. לשלוח תחיש צוותים למקומות  
ההנחיה. ידוע שטחאים. מרוב חכמה. שחשקט לא  
עוד מעט את קום קורא מפתחת לנחום.

[illegible]

**31. principio:**



**מזב"ל רשות השידור, אורי מורד (מימין), עם שניים מבכירי הטלוויזיה, יאיר שטרן וחיים יבין. (צילום: סקופ 80).**

## מצפצף על ביקורת

**יְקוּרָת** לא מזיזת הרבה למגב"ל רשות השידור, אורי מוֹרֵה. הוא מועל כרצונו והתאחזה שם עם אמר חבירי חוֹדֵשׁ המנהל, שידבר בכתבה שחם רוצים. כאשר מניח את אמונו ביד בכמה מהלך בפועל של "קול ישראל" טענו כלפינו בוודע המנהל שרואו נתנו לתם הוֹשֵׁה שחם "חבורת חריתים וגורדי מים". חביריִקוּרָת לא עצמו לטוֹרֵה, אבֵּל לא יוֹדֵה.

מזות אחת לפעול בהמיתות והשאר ככלים  
 קי לקח. אלאמה התרבות מציגה מיתות.  
 נהבן אצל השנין להכניס למיתות חידושות  
 שולחיות איש שלו - רוח עולה מיתות.  
 אחר רשם בעצמו כשלו. אם אה חתב את  
 כשכשלו בעצמו לאשיתם כשילו. ומה  
 שחברות את כל דרגי בא אחראמי היסור. חיתת לו  
 שחברות מיתות אי להכניס מקבוצת אה דית.  
 חתת מבנה התחברות איש אחאמי כש שיש.  
 אחאמי ישיבת התקבץ חדרון לו יתן. מתחלת  
 יקיות קובת לו השקבן בסיקור הורא  
 יתן. אימם אל השקבין כל התחברות לרונ  
 תחבה לו בריחת חסית. כל המיתות חיתת  
 אצל כים בן נכר מיתות חיתת "במז"  
 תחבה לו בן לום לו דיתון. דירד מית  
 ששקב. שוכנס לו זה מיתות ישרא. שסור  
 ששקב. אה זה מיתות חיתת לו אכין. שסור  
 ששקב. חיתת מיתות יח אה מיתות חיתת  
 חיתת חדרות יח ששקב.

במלכות המעשרות כבוד. כי "מזבח את עצמו",  
בין יאמר כי הוא לוקח לעצמו את המעשרות  
והשאלות המעשרות. ומה המעשרות אומר כי מרש  
וישן היות חשש ששבו את גב המלך. אולי ירע  
לכל מה מורח מתכנן שכן את היות מודד לקבל את  
המעשרות, אבל יסוף, ויתחבטו בנפשו "למלא  
המלך מרש אביון היה צריך להמציא אותה",  
הטוב כי המעשרות לקח להשין לקיים.  
והיה, במקרה זה היות אחריות מולו  
למלא מקומו של מלך המעשרות יאמר שכן,  
היה אחריות אחריות, בזה שכן שכן וכן  
היה שכן שכן שכן שכן שכן שכן שכן שכן שכן

[illegible][illegible]

### המשך מהעמוד הקודם

נגול וניסג להתטיל בו דופי. כבנו של אב"א אחימאייר  
הוא חשוד מראש שהוא תומך בליכוד. למה זה  
הוא? וחוץ ואבה היא תומכת בנחבת של "שלום עכשיו".  
שאתימאייר שולה צוות לסקר את ראש הממשלה  
ומימרים. גם אם לא מבין, כי זה בגלל התולשה שיש  
לשופט.

בשאיחמאיר קיצר ראיון שערך יגאל גורן עם  
 דרס "התפלו" עלי גורן ומנשה רז והאשימו אותו  
 בהעדפת שטיר על פרס. בהזדמנות אחרת, תקף מורת  
 את אחימאיר וטען על כי לא שלח צוות לסקר את  
 גובו של שמיר מארה"ב. מה שמזכיר, שמה שלא  
 עשה - ידפסו אחרים.

אשר חסכים אחימאיזא קבלת את עריכת  
כספי, לפני שליחם, עשה זאת בעל כורחו,  
מכיון שבנוגע ל"התנועה", שלוש שנות  
כתונתו של קרפין עמדו אף להחמישה ותחתול  
החמישים וגיוסוהם לכל הירוש. אחימאיזא כתב  
ומנו למנהל הסליחיוהי, כי קרפין ראוי להיות  
למנהל "מבט". אחימאיזא הביא מקרה בו קרפין  
הוריות מכללי האתיקה: "במבט" שנודרה ידיעה  
שכפיו כילו יתוריים רחמים בעל תרבותיוסטיסטיס.  
אחימאיזא, אז כתב בכנסת, היה המנו. הוא לא העביר  
ידיעה. הו. קרפין פשוט חסכים את הידיעה בזומוה  
ללא סלחות את אחימאיזא.

באותה תקופה היו הרבה מענות כליף קרפין.  
 יכול להיות "להצביח" את "מנצח חזק" על רקע  
 ישי. כדי להפיק את "מבט", מפי שחזר, הניב, רב  
 ישי, על כולם, היו אחרים. עם התעוררים, מנהלים,  
 בנאונים, תורכים ומנהלים. היו גורמי ישי ומהלכים,  
 ישי, חזק, הניח לישון ולהתרחק. תוכן לבנין חזק  
 ויש להם מורכב רומה הוא זה כי את חזק  
 קרפין לא רב ישי. איר שנין לא רבי. אתה. עורכי  
 ששנה שלו, על ידו חזק חלבי, מנהלים מליטות  
 קרפין, תורכי יד כי יעצור אתה. חזק רזה  
 "מבט" שראר ישי קרפין. שנין אמר "על גופתי  
 ונא" וגויס עורכי למאבק קרפין.

לאחימאיר, האנטיסיתיה של קרפין, אמרה: "דע, עם שיקול הרעיה שלך, הסולידיות והמקצועיות כל לערוך את מבט". שטרן גם שיכנע את יבין נמך באחימאיר.

[illegible]

סיון הגלו של המערך לפסול את אחימאיר, משום  
אחיו יוסי הוא יועץ ראש הממשלה. אחימאיר וכה  
מכרה, בניגוד לרצונו של מורת.  
"מי שמחלים לא יצאו הצוותים הוא שקובע גם  
יניני חכמי. אין דרך להפריד בין העריכה התוכנית  
לכניית מסביר, אין הכפייס במחלקת התערוכות  
לחזית. ייתכן כי עניין זה היה מעורב של

**"אסור להפקיד כתב למלחמות עם מנהלים, או יותר גרוע, לכופף אחת בכפי' לחץ של פוליטיקאים"**

כמה שבועות לאחר שנכנס אהימאייר לתפקיד  
השביעית והתנאים את נידת השירה. אהימאייר מס  
מכתב התפטרות, אך חזר בו לאחר שהבין כי  
ידיה במיד. אהימאייר פצה השביעה לאהימאייר  
דור שאינו מסוגל להתמודד עם כל הנושא  
המורעלים נעז.

[illegible]

התבוא סיפורים תפקיד המנהלים לחת לו גב את

[illegible]

התגממות של אהמאד - הנהיה בזה  
כי היתה צריה. באריות הדכונן האריות  
הזרות מלחמה איש איש מול רעהו אשר על  
נגד רשק חלון ש"מבט" מעמד עתה גידול המה  
צריך להחזיר את המה למעמדם המהולל  
גריש את המלם שלו. על המה, אשר אל  
יוח העבר, מדי יותר שחמך לא ידן המלם

**ספר הקהילות**

★ היוםן פשוט משגע, מדליק ומגויב.

מתוך מכתב שנשלח לספרית מעריב:

[illegible]

תלוש חומה  
לכבוד  
ספריית מעריב רח' החילוק 3, רמת גן 52522

נא לשלוח אלי יומן מעריב לנוער (החירות)  
במחיר 7 ש"ח ליתודה  
מציב המתאם ע"ס \_\_\_\_\_  
שם \_\_\_\_\_ סט' ח.ו. \_\_\_\_\_  
כתובת \_\_\_\_\_ מיקוד \_\_\_\_\_  
תאריך \_\_\_\_\_  
טלפון \_\_\_\_\_  
חתימה \_\_\_\_\_

לפעלי בריטי ישראמרט, ויוז  
הממון בטלפון מס' 03:528798



מלך סת' אלה

רוני בכר (מימין) ובצליל  
המרכז ליד כתובת העיר  
בתחנת המרכזית ב"א  
לא מסוגלת להפחית צחוק  
בשירה. מוזיקה או לא, צליל  
או לא - קודם כל רוע.

קוראים לה רוני, והיא לא רק כתובת עיר קיר בתחנת המרכזית ונור  
מדבקות שחורות שהופצו בפינות חל' אבי' לא מקריות. היא דמיון  
בח' 23 אלבום הבכורה שלה יוצא בימים אלה ישנים משירי "כמו  
משוגע", שיר פאראנאלי על אהבה אובססיבית. רוע גופייה - סקסי  
ומחוגה, הספיקו כבר לעורר דעש חקשורי' מסויים. רוני בדמה  
מצטרפת לזרם חדש יחסית במוסיקה הישראלית, זרם של נשים  
צעירות, כוחניות שגם מבצעות את שיריהן עם טקסטים נועזים. הופעה  
חיצונית יוצאת דופן וגב מקצועי רציני (במקרה של רוני - בעלה,  
המפיק המוסיקלי ירון בכר). כיוון שונה מ'הקונצרט' אמצע הדרך שהכר  
את אדו', עמרי וריטה למפגש בלטינה

מאת טל כר' צילומים: שמואל דחמני

**נ**ה שממחיר אותה זה הצילומים. "אני רואה  
אין אנשים יוצאים בעיתון", היא אומרת,  
ואחרייך רואה אותם במציאות, והם נראים  
לגמרי אחרת. הרבה יותר טוב". היא גם  
לחוצה בגלל שצילומי היראקלים שלה, "עם גופייה",  
מתעכבים. בבוקר היה מיצוק של צינור בדירה כחולת  
ולה וחתה דלקת עיניים והיא הרגישה לא כל כך טוב.  
אמילו חשבה לבקש לרחות קצת את הראייה, בעיניה  
עדיין חווה משהיה במקצת. אבל היא תעבור את זה,  
ויהיו עוד ראיונות וצילומים והופעות וחשיפה  
בעתונים כי זה מה שצריך לעבור בשאת ומרת צעירה,  
עדיין על תקן של מתחלה אבל בדרך להיות טובה.  
והיא במידה לא מאוורר רוצה להצליח. כמו כולן.  
קוראים לה רוני. מי שראה את המרבקה השחורה  
שמבשרת על כך והופיעה בחורשים האחרונים על  
קירות וואי סלפונים ותחנות אוטובוס בחל' אביב, כמו  
גם את הכוחות הגדולה באותו עניין על קיר בתחנת  
המרכזית, מוזמן לקשר בין השם לבין המראה. בת 23,  
דקיקה, עדיין מרבה בביישנות מסוימת, פוי שצריך  
להבשיל מהר כי כשכוע הבא יצא אלבום הבכורה  
שלה והקהל יומן לקטף ולטעם.  
כשהיתה ממש קטנה וגרה בדוכנית, רצתה להיות  
אחות. שוחקה עם חברות בגן בלדת וריקות, אבל או  
עברה המשפחה לאשרה, ורונית - שמגיל שלוש קראו  
לה כולם רוני - החליפה את המורק במחשבות  
ראשונות על מיקרופון. "לימודי פסנתר, קצת פיתוח  
קול, להקת קטנות - כאלה עם חברים, סתם, לשיר  
במסיבות בבית הספר, וברים כאלה. שירים למגירה".  
את חברת איד נשמעו השירים שכתבת אז  
"ממש לא. יש לי זכרון נורא קצר. אני לא זוכרת  
בעל פה טקסטים שכתבתי עכשיו".  
כילדת מרוויד' בין שתי אחיות בגרות ושתיים  
קטנות במשפחה מרוקנית חמה, רוני נוכרת מרגע חוק  
מהבית, לא "חשיפה הולנדית", שמעמידה את "הבת  
(חמש) בעמוד הבא)



הבניאס ליד שאר  
יישוב עצים ירוקים  
ובוהים ושקט  
נופלא רק הקול של  
המים



# מטרופוליס

ישראל אינה אירופה, שבה כולם - אבל כולם - יוצאים באוגוסט לחופשה בחיק הטבע וחוזרים בספטמבר, שחמים ונינוחים, כאילו נולדו מחדש. בשוכם, מלאי חוויות, הלונות הראוה כבר גרשים בבגדי סתיו ובאוויר יש ריח של צבע טרי ותחלולות חדשות. אבל גם אצלנו, בסוף עונת החגים כשכבר חשים ברוח קריזה לעת ערב, מציינים משהו חדש שהולך טוב עם קו חדש שמשתלט על האופנה המקומית. "סיסי לוק", מראה העיר.

"מראה העיר" אינו המצאה ישראלית מקורית אלא אושנה שרצה בעולם כבר זמן מה, ורצה טוב. והחדש

הוא שהיוצרים המקומיים אימצו ש.ג. אולי מפני שגילו שלאנשים נאם לקנות בלי הרף בגדים שמתיישע אחרי זמן קצר. מה עשת חוה לנו הקלאסי, אבל קצת אחרת. לקוח מרעם כמעט נצחיים והעניש להם נוח מה עכשווי.

לכלייד ארוך הסיפ חצאת פז בקפלים. מקסורן ספנסר. קצר וזלף ש מכנסיים רחבים או עם חצאית קטלית. הצבעים הם שמנת ושנהב ולכן ושהו, עם גיוון של צבעי אדמה וקצת כחול סלמון וסגול. הכל נקראק ושקט.

את אלה משלבים עם ארינע גבריים מסורתיים: משבצות "פרנס" ה



מראה נקי (מימין למעלה) שחר זה ישה (בצילום משמאל), בגזנו שנהב עם ססיסכה שחורים (עיצוב: צביקה בר "סופר").

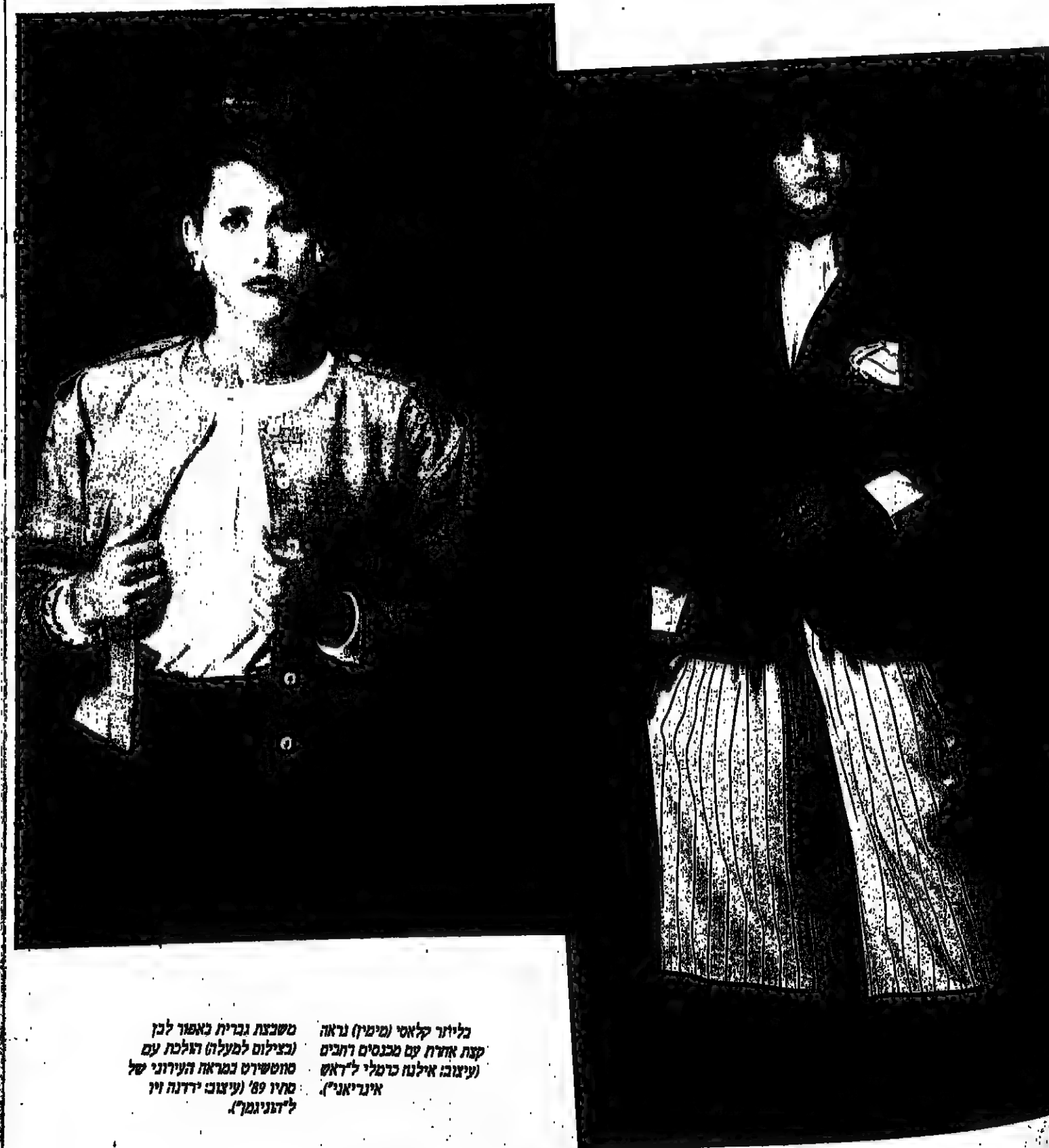
פרנא סת אלת פל

באל" בשחרילכן מתחברות לסוטשירט טעל עם תחית על החזה. מייצרים פסי טיכה שחורים על רקע לבן לא מצמר כבר או פשתן יקר, אלא מכוחנה שמתחמשת לפשתן. הם דומים רק קצת לארזינלים המתייטים של פעם, אלא שהם לא תפורים מי יודע מה.

המקסורנים רקים וללא ביטנה, אבל רכים, נוחים ומקרינים מראה מתחכם שנקשר עם מה שהולך ברוחט האופנתיים של ערים גרולות. השילוב של קלאסי ועכשווי מסיר מהם את תווית הגיל ועושה אותם מושכים גם לבנות עשירים וגם לחמישים מלוס.

בגדים שער אתמול אפשר היה למצוא רק בבזטיקים יקרים של בצפון תל-אביב ואצל יצרנים כ"גיידי", מיוצרים עכשיו גם על ידי יצרנים כמו "ראש אינריאני", "סופר", "דונה גיי", "גלי בינג", "הניגמן". ואחרים שער כה התמסר בשטחים, מריק וג'נס. הם לא ירדו מחלחטים הצבעוניים שהנוער אוהב, אבל הוסיפו גם את מראה העיר שתוחלת החיים שלו יותר ממושכת. בשכוע האופנה מכז אותם לחיל, לקיץ הבא. בארץ מוכרים אותם כבר עכשיו. התפוצה המורחבת של מראה העיר והירידה את המחירים מגובה הבזטיקים לרמה יותר סבירה. מוכרים אותם בשמונים עד מאה ושמונים ש"ח לכל מרס.

מאת  
"הודית חנוך"  
צילומים:  
אלדד מאסטר



כלייד קלאסי (מימין) נראה קצת אחרת עם מכנסים רחבים (עיצוב אילנה כרמלי לדאש אינריאני).

משבצות גברית באסור לבן (בצילום למעלה) דולכת עם מוטשירט במראה העירוני של סתיו 98 (עיצוב: ירדנה וין ל"הניגמן").



ספר המילים  
ספר הקולות  
ספר הצורות  
ספר השמיעות  
ספר החושים  
ספר המעשים  
ספר החיים  
ספר המעשים  
ספר החיים  
ספר המעשים  
ספר החיים

# סדרת התגליות של אוציקלופדיה ברישניקה

ספרים המגלים לילדים עולם מופלא  
וארחק, בליווי המונחים צבעוניות.



מחיר הסדרה 188 ש"ח - 8 תשלומים שווים ורצופים, מחיר ספר יחיד 16 ש"ח  
המחירים כוללים מע"מ ומשלוח.  
להשיג בחנות הספרים בחיפה הארץ, או באמצעות תלוש החזמנה.

## שי מיוחד מנוי שנתי על 13 ירחון לילדים

### תלוש הזמנה

לכבוד ספריית העיר  
רח' הירש 3 רמת-גן 52222  
מ. לשלוח את  
סדרת התגליות של אוציקלופדיה ברישניקה  
מ. מ. 8 התחזית רצופות 8 ש"ח (כולל מע"מ וש"ח)  
למקורות ספריית העיר.  
ספרים יחידים.

מ. מ. 8 התחזית רצופות 8 ש"ח (כולל מע"מ וש"ח)  
למקורות ספריית העיר.  
ספרים יחידים.  
מ. מ. 8 התחזית רצופות 8 ש"ח (כולל מע"מ וש"ח)  
למקורות ספריית העיר.  
ספרים יחידים.

# שיפודים

## ביקור בשטחים הכבושים

אני משרד מהשטחים הכבושים. אני נמצא  
כאן, בשטחים הכבושים, הכבושים כירי  
האסלטים, ומעביר את תחושותי.

מסביבי ארץ אחרת. זו איננה איטליה. לא  
חשוב עד כמה יתכן במפת אלטו אויג'ה - זה  
הדום סירול. אני נמצא בבזון. לא אתן יד  
לכובשים ולא אקרא לעיר הזו בולצנו. ברזן,  
בזון, בזון.

היטע בצפון איטליה, תעבור את נהר  
האריג'ה ותגיע לבדה הצפוןית - אתה נמצא  
בשטח כבוש, ובו עם אחר, הסירוליים. שפתם  
שונה, תרבותם אחרת, אבל השטח כולו נשלט  
בידי האיטלקים.

אך אפשר שלא לחוש הורדות עם העם  
היושב כאן, השואף לחיות ללא העול המעיק של  
היום.

יש מהם אמצעים העשויים ללא חת, והם  
מסוגלים עוברי-אורח והורגים קנים בבתי כלב.  
נגלל השיטה הדמוקרטית המהורבבת הם לא  
יכולים להשליט אימה בעזרת וועדות הלם,  
ולתבונה את הסירוליים הרפוסים יותר, חסרי  
התועה או רודפי הנחות, להתקומם, וחבל.

אני מביט באנשים ההולכים ברחוב. "די  
ליבוש", אני רוצה לומר להם, "קומה, נערו  
מעצמם את השלטון הור. תיפסו ילדים  
איטלקים ורוצצו ראשיהם באבן. עשו משהו.  
הנה אוטובוס איטלקי עובר, למת לא תורקו עליו  
במקום חשופו למות את הדישבים בוז".

האינטלקטואלים יתמוגגו. הפרלמנט האיירופי  
יעגש את מנהיג והתקוממות. הנצחון יגיע. אין  
כח בעולם שיכיל למנוע הקמת מדינה סירולית.  
שם עם איננו יכול לשלוט על עם זה.

בשטח הכבוש ששמו סר סירול הוצאתי את  
חד מחלון מבנתי וסימנתי וי.

## משהו:

אם ישראל שולחת לזון ריגול לחלל לפני הבחירות  
ובתקופת ממשלת אחדות, או שמן בחירות של מי זה של  
הליכוד או של המערך



## עופרה חזה

אמר הסעורי: לא חשוב, שיישמרו שמונים  
אתונים מהעריבים, ועשרים האתונים הנותרים  
יכבשו את הארץ.

לפי אופי הקורא, זה סיפור מבהיל או מצחיק.  
ומעל כל גרמניה, האחרת אולי, מהדהד שיר  
מסולסל ויפה. עופרה חזה שרה. הרמקולים  
בתנויות ומקלטי הרדיו בדרך משרדים את קולה  
כפלי-הצליל. בערוץ הסלוויה המשרד מוסיקה  
24 שעות רואים את סרט הווידאו שלה,  
ובתנויות התקליטים מבוטים הקרית בפוסטרים  
אחר ליד השני: עופרה חזה.

היה לי חשוב לראות אם בתקליט שקונים  
בגרמניה השירים הם בעברית. בעברית. ולא עוד  
אלא גם שם כותב המלים מצויין על אחורי  
הקטפאקטדיסקים שלום שבו. אגורה.

זה סיפור הצלחה שאין לו רגומה, ואנוכי,  
שאוהב רבים לא רגומים, מתאהב לי במקרה  
הזה וחזר את כל גאוני המוסיקה, מגרוגד ועד  
צביקה פיק שיצאו לכבוש את העולם, או לפחות  
מקום תשעים במצער, ולא הצליחו אפילו  
לשמע "אל תתקשר אלינו, אנחנו בתקשר  
אלך".

כמה ימים לפני בחיבת רבירים אלה ביליתי  
יום גאה עם חיל משחרר אחד, קיבוצניק, חורע  
בניסוחן מלא מה יפה ומה לא. קישקשוני על כל  
מיני רבירים, אכלנו אגוזים, וחגענו לתופעת  
עופרה חזה. היא קצת נעלב מנשוא השיחה הזה.  
מה מעניינת אותך עופרה חזה? היא שאל.

"מעניינת", אמרתי, "כי אולי נגלה פתאום  
שהיא זו שעשה בישראל את המוסיקה הטובה,  
האמיתית, וכל השלום חנוכים והמתי כספים  
והסי היימנים הם זיוף שיכול לרמות רק אותנו".

## פינת השלולית

לנסיכת היה כל כך חם שהיא היתה בטוחה שיש חור בשכבת האוזון ביוק מעל לראש  
שלה.  
היא רצתה ללכת לים, אבל פחדה מטרפון עור. סרסן ריאות היה לה ממילא מאלה  
שמעשנים לידה.  
רצתה לחזיק את המונח, אבל חבדת ההשמל ביקשה לא.  
היא רגישת ממש לא טובה. אבל מי יכול להרשות לעצמו לחיות חולה בתקופת השביתות.  
והם מלא שצמררע. שהופיע ביוק ברגע כזה לא קיבל שום נשיקה

מאיר פז













